

ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 ใบรับรองปริญญาโท

ชื่อหัวข้อ เรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตร
 Water Supply Boat for Agricultural

ชื่อนักศึกษา 1. นายภมร เหลืออรุณ รหัสประจำตัว 48035357
 2. นายณัฐพล น้อยมหาไว รหัสประจำตัว 48035365
 3. นายไพฑูรย์ หมิ่นจำเริญ รหัสประจำตัว 48035385

หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
 สาขาวิชา เทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม
 อาจารย์ที่ปรึกษา รศ.วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์
 อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม อ.พรพิมล ฉายรัมย์

คณะกรรมการสอบปริญญาโท	ลายมือชื่อ
1. รศ.วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์	
2. อ.สมชาย หมิ่นสายญาติ	
3. อ.ปิยะ จิตธรรมมาภิรมย์	
4. อ.อำพล ทองระคา	
5. อ.ปิยะ ศุภวาราสุวัฒน์	

วัน/เดือน/ปีที่สอบ วันศุกร์ที่ 9 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2550 เวลา 15.00 น.

สถานที่สอบ ห้อง ค.301 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

ภาควิชารับรองแล้ว

ลงนาม.....

(ผศ.สุรสิทธิ์ รัตรี)

หัวหน้าภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

วันที่ 30 เดือน มี.ค. พ.ศ. 50

<117491152>

เอกสารนี้เป็นเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตร ใบรับรองการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปริญญาานิพนธ์

เรือรตน้ำสำหรับการเกษตร

WATER SUPPLY BOAT FOR AGRICULTURAL

ภมร เหลืออรุณ
ณัฐพล น้อยมหาไวย
ไพฑูรย์ หมั่นจำเริญ

11816259
2550

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 75165
วันเดือนปี 24 มี.ค. 2550

b. 11816259
i. ....

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม
ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปฏิญานិพนธ์

เรื่อง เรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตร

WATER SUPPLY BOAT FOR AGRICULTURAL

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาหลักการทำงานของเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรและระบบควบคุมระยะไกล
2. เพื่อออกแบบเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรและระบบควบคุมระยะไกล
3. เพื่อสร้างเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตร
4. เพื่อทดสอบเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตร
5. เพื่อนำเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรไปใช้งานจริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ความรู้เกี่ยวกับการทำงานของเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรและระบบควบคุมระยะไกล
2. ได้แบบเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรและระบบควบคุมระยะไกล
3. ได้เรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรและระบบควบคุมระยะไกล
4. ได้ผลทดสอบการทำงานของเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตร
5. ได้เรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรที่สามารถใช้งานจริงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อหัวข้อ	เรือดน้ำสำหรับการเกษตร	
ชื่อนักศึกษา	นายภมร	เหล็อรุณ
	นายณัฐพล	น้อยมหาไวย
	นายไพฑูรย์	หมื่นจำเริญ
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. วิสุทธิ์	สุนทรกนกพงศ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์พรพิมล	ฉายรัศมี
หลักสูตร	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต	
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม	
ปีการศึกษา	2549	

บทคัดย่อ

ปฏิญานิพนธ์ ฉบับนี้เสนอโครงการเรื่องเรือดน้ำสำหรับการเกษตรโดยอาศัยเครื่องยนต์ขนาดเล็กเป็นตัวสูบน้ำและส่งน้ำไปยังหัวฉีด สามารถควบคุมระยะไกลด้วยรีโมทคอนโทรล ควบคุมขับเคลื่อนของเรือให้เดินหน้า ถอยหลัง เลี้ยวซ้ายและเลี้ยวขวาโดยใช้รีโมทบังคับวาล์วเปิด/ปิด

Thesis Title	Water Supply Boat For Agricultural	
Students	Mr. Phamon	ue-aroon
	Mr. Nattapon	Noimahawai
	Mr. Phaitoon	Hmunjumrearn
Advisor	Assoc. Prof. Wisuit	Sunthonkanokpong
Co-Advisor	Miss. Pornpimon	Chayratsami
Education Level	Bachelor of Science in Industrial Education	
Program in	Industrial Instrument Technology	
Academic Year	2006	

ABSTRACT

The thesis presents the project of Water Supply Boat For Agricultural. This project used a small gasoline engine for feed water and supply to a squirt water. This project controlled by a remote control, which it controlled direction of the boat in forward, backward, turn left and turn right. By controlling each on/off value.

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีนั้น เนื่องมาจากความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกภายในกลุ่มทุกท่าน คณะผู้จัดทำขอขอบพระคุณ รศ. วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์ ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์และ อาจารย์พรพิมล ฉายรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รวมถึงอาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ทุกท่านเป็นอย่างมากที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ตลอดจนจนถึงข้อมูลและอุปกรณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการทดลองโครงการ และในการจัดทำปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบคุณห้องสมุดคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและสำนักหอสมุดกลางที่ช่วยอำนวยความสะดวกและเอื้อเฟื้อสถานที่ในการค้นคว้าข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และผู้มีพระคุณสำหรับพวกเราที่ได้ให้การสนับสนุนทุกสิ่งทุกอย่าง ทางด้านการศึกษาตลอดมาจนถึงปัจจุบัน และสุดท้ายต้องขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่เป็นกำลังใจให้เสมอมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ	IV
สารบัญตาราง	VII
สารบัญรูป	VIII
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและขีดความสามารถของปริญญาโท	1
1.2 ขีดความสามารถของโครงการ	1
1.3 เนื้อหาโดยสังเขป	1
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ	3
2.1 กล่าวนำ	3
2.2 ความดัน	3
2.3 กฎการเคลื่อนที่	3
2.4 กฎของแรง	4
2.5 ทฤษฎีและหลักการคำนวณหาความต้านทานและแรงม้าเรือ	4
2.5.1 ความต้านทานของเรือ	4
2.5.2 แรงม้าต่างๆภายในเรือ	5
2.6 ตัวประกอบต่างๆที่เกี่ยวกับความต้านทาน	8
2.6.1 สัมประสิทธิ์การผลักน้ำ	8
2.6.2 ความต้านทานเนื่องจากลม	8
2.6.3 ความต้านทานเนื่องจากน้ำตื้น	8
2.6.4 ตัวประกอบอื่นๆที่มีอิทธิพลต่อความต้านทาน	8
2.7 การขับเคลื่อน	9
2.8 แรงลอยตัว	9
2.8.1 แนวของแรงลอยตัว	10
2.8.2 เสถียรภาพของวัตถุที่ลอยอยู่บนน้ำ	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
2.9 ทฤษฎีของเครื่องยนต์ขนาดเล็ก	11
2.9.1 หลักการทำงานของเครื่องยนต์เบนซิน 4 จังหวะ	11
2.9.2 ข้อดีของเครื่องยนต์เบนซินขนาดเล็ก	14
บทที่ 3 การออกแบบ การสร้าง และการทำงาน	15
3.1 การออกแบบโครงสร้างเรือ	15
3.2 ระบบฉัดน้ำ	16
3.3 ระบบควบคุมการขับเคลื่อน	18
3.4 อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์	19
3.4.1 ตัวต้านทาน	19
3.4.2 ตัวเหนี่ยวนำ	19
3.4.3 ตัวเก็บประจุ	20
3.4.4 รีเลย์	20
3.5 วาล์ว	20
3.6 แบทเตอรี่	21
บทที่ 4 การทดลอง และผลการทดลอง	23
4.1 กล่าวนำ	23
4.2 รีโมทคอนโทรล	23
4.3 การเคลื่อนที่ของเรือ	23
4.3.1 การขับเคลื่อนไปข้างหน้า	23
4.3.2 การขับเคลื่อนไปข้างหลัง	24
4.3.3 การเลี้ยวขวา	25
4.3.4 การเลี้ยวซ้าย	25
4.4 การฉัดน้ำกลับเรือรตน้ำสำหรับการเกษตร	25
4.4.1 การทดลองรตน้ำ	26
บทที่ 5 บทสรุป ปัญหา แนวทางแก้ไข และการพัฒนา	28
5.1 สรุป	28
5.2 ปัญหาและแนวทางแก้ไข	28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
5.3 แนวทางการพัฒนา	29
บรรณานุกรม	30
ภาคผนวก ก เครื่องต้นแบบ	31
ภาคผนวก ข วงจรและแผนวงจรพิมพ์	35
ภาคผนวก ค แผนผังการทำงาน	38
ภาคผนวก ง รายการอุปกรณ์	40
ภาคผนวก จ คู่มือการใช้งาน	44
ประวัติผู้แต่ง	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ระยะทางที่เรือขับเคลื่อนไปข้างหน้าขณะเวลาต่างๆ	24
4.2 ระยะทางที่เรือขับเคลื่อนถอยหลังขณะเวลาต่างๆ	24
4.3 ลักษณะของน้ำที่ออกจากหัวฉีดแบบกระจายโดยปรับระดับความแรงของเครื่องยนต์	26
4.4 ลักษณะของน้ำที่ออกจากหัวฉีดแบบฝักบัวโดยปรับระดับความแรงของเครื่องยนต์	26
4.5 ลักษณะของน้ำที่ออกจากหัวฉีดแบบพ่นไกลโดยปรับระดับความแรงของเครื่องยนต์	27
ง.1 รายการอุปกรณ์ของวงจรภาครับ	41
ง.1(ต่อ) รายการอุปกรณ์ของวงจรภาครับ	42
ง.2 รายการอุปกรณ์ของวงจรภาคส่ง	42
ง.2(ต่อ) รายการอุปกรณ์ของวงจรภาคส่ง	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 แนวของแรงลอยตัว	10
2.2 เสถียรภาพของวัตถุที่ลอยอยู่บนน้ำ	11
2.3 เครื่องยนต์เบนซินขนาดเล็ก	12
2.4 การทำงานเครื่องยนต์ 4 จังหวะซ้ำๆกัน	12
2.5 เครื่องยนต์ประเภทลิ้นอยู่ที่ฝาสูบและลิ้นอยู่ข้างเสื้อสูบ	14
3.1 แบบของถังน้ำขนาด 20 ลิตร	15
3.2 แบบด้านข้างของเรือรตน้ำสำหรับการเกษตร	15
3.3 โครงสร้างของเรือรตน้ำสำหรับการเกษตร	16
3.4 หัวฉีดน้ำทั้ง 3 แบบ	17
3.5 ลักษณะการกระจายของหัวฉีดทั้ง 3 แบบ	17
3.6 รีโมทคอนโทรลภาคส่ง	18
3.7 กล่องคอนโทรลภาครับ	19
3.8 วาล์วเครื่องชักผ้า	21
3.9 แมตเตอร์ขนาด 12 โวลต์	22
ก.1 ด้านข้างของเรือรตน้ำสำหรับการเกษตร	32
ก.2 ด้านบนของเรือรตน้ำสำหรับการเกษตร	32
ก.3 ด้านหน้าของเรือรตน้ำสำหรับการเกษตร	33
ก.4 ด้านหลังของเรือรตน้ำสำหรับการเกษตร	33
ก.5 เรือรตน้ำด้านเดียว	34
ก.6 การทดลองรตน้ำ	34
ข.1 วงจรภาครับของระบบควบคุม	36
ข.2 แผ่นวงจรพิมพ์ภาครับ	36
ข.3 วงจรภาคส่งของระบบควบคุม	37
ข.4 แผ่นวงจรพิมพ์ภาคส่ง	37
ค.1 แผนผังการทำงาน	39
จ.1 เรือรตน้ำสำหรับการเกษตร	46
จ.2 รีโมทคอนโทรล	47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปริญญาณิพนธ์

เนื่องจากในปัจจุบันผลิตผลทางการเกษตร มีมูลค่าสูง มีผลต่อเศรษฐกิจ ของสังคมและประเทศ ยิ่งเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรมีความสำคัญอย่างมาก เพราะจำนวนพื้นที่ในการปลูกผลไม้ ที่มีการขุดร่องน้ำรอบแปลงผลไม้ ต้องใช้เวลาในการรดน้ำเป็นเวลานานและต้องอาศัยกำลังคนเป็นจำนวนมาก

การรดน้ำสวนผลไม้ ที่มีร่องน้ำโดยรอบ เดิมจะใช้การตักน้ำจากในร่องน้ำขึ้นมารดที่โคนต้นไม้ หรือใช้เรือพายติดเครื่องสูบน้ำ ซึ่งไม่สามารถปรับระดับการกระจายน้ำได้ ดังนั้นคณะผู้จัดทำจึงได้ศึกษาออกแบบและจัดสร้างเรือรดน้ำสำหรับการเกษตร เพื่อใช้ในสวนผลไม้ สามารถปรับระดับการกระจายของน้ำได้ 3 ระดับ ความคุมระยะไกลโดยรีโมทคอนโทรล

1.2 ขีดความสามารถของโครงการ

1. ความคุมทิศทางการเคลื่อนที่ด้วยรีโมทคอนโทรล ระยะ 30 เมตร
2. เรือลำนี้ใช้แบตเตอรี่ ขนาด 12 โวลต์
3. สามารถปรับระดับการกระจายน้ำได้ 3 ระดับ
4. มีวาล์วเปิด/ปิด สำหรับเลือกใช้ให้เหมาะสมกับร่องสวน

1.3 เนื้อหาโดยสังเขป

เนื้อหาภายในปริญญาณิพนธ์ฉบับนี้แบ่งออกเป็นบทต่างๆเพื่อความสะดวกในการศึกษาและการทำความเข้าใจ ในแต่ละบทจะประกอบด้วยเนื้อหาที่สำคัญดังนี้

บทที่ 1 กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปริญญาณิพนธ์ ขีดความสามารถของโครงการและเนื้อหาในบทต่างๆ โดยสังเขป

บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ ประกอบด้วยเนื้อหาทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง คือ ทฤษฎีของแรง มวล กฎการเคลื่อนที่ ทั้งสถาปัตยกรรมโครงสร้าง การทำงานตลอดจนรายละเอียด เพื่อให้สามารถทำงานได้ตามต้องการ ทฤษฎีหลักการทำงานวงจรเครื่องคุมระยะไกล ทฤษฎีการออกแบบโครงสร้างและส่วนประกอบของเรือ ทฤษฎีเครื่องยนต์ขนาดเล็ก

บทที่ 3 การออกแบบ การสร้าง และการทำงาน ประกอบด้วยเนื้อหาเรื่องขั้นตอนการประกอบและการสร้างเรือ อุปกรณ์ต่างๆที่ใช้สร้างเรือ การออกแบบและการสร้างวงจรคุมระยะไกล เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจถึงวิธีการในการออกแบบการสร้างเพื่อพัฒนา หรือปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพเพิ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง ประกอบด้วยขั้นตอนในการทดลอง การทำงานในส่วนต่างๆ ของเรือ ได้แก่ การทดลองการทำงานของเครื่องควบคุมระยะไกล การทดลองขับเคลื่อนเดินทาง ถอยหลัง เลี้ยวซ้ายและเลี้ยวขวา รวมถึงการทดลองร่อนน้ำผลิตผลจริงและบันทึกผลการใช้งานเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตร

บทที่ 5 บทสรุป ปัญหา แนวทางแก้ไขพัฒนา กล่าวถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงานของผู้จัดทำ และแนวทางการแก้ไขที่ได้รับจากอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทในด้านต่างๆ

ในภาคผนวกแสดงรายละเอียดของวัสดุอุปกรณ์รายละเอียดการทำเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตร และส่วนต่างๆ ที่ใช้จัดทำโครงงานดังนี้

ภาคผนวก ก เครื่องต้นแบบ การใช้งานจริง

ภาคผนวก ข วงจรและแผนวงจรพิมพ์

ภาคผนวก ค แผนผังการทำงาน

ภาคผนวก ง รายการอุปกรณ์

ภาคผนวก จ คู่มือการใช้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการ

2.1 กล่าวนำ

เนื้อหาในบทนี้เป็นทฤษฎีและหลักการที่นำมาใช้ประกอบการสร้างโครงการ โดยประกอบไปด้วยเรื่องการออกแบบเรือ หลักการสร้างเรือ ความดัน กฎการเคลื่อนที่ กฎของแรงเป็นต้นซึ่งกล่าวรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2 ความดัน (Pressure)

ความดัน คือ แรงที่กดลงบนหนึ่งหน่วยพื้นที่ ความกดดันของอากาศ ถูกวัดโดยการหาน้ำหนักของอากาศในหน่วยนิวตัน ที่กดทับลงบนพื้นที่ 1 ตารางเมตร และที่ระดับน้ำทะเลจะมีค่าความกดดันเท่ากับ 100000 นิวตันต่อตารางเมตร สิ่งของต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นของแข็ง ของเหลว หรือแก๊ส เราสามารถวัดความกดดันได้ แรงดึงดูดของโลกทำให้เราเดินโดยมีแรงกดลงที่พื้น แรงกดนั้นจะอยู่บริเวณพื้น รองเท้าที่สัมผัสกับพื้น เวลาหมอวัดความดันของเลือด หมอจะวัดว่าเลือดมีแรงดันเท่าไรในหลอดเลือด ลองกดนิ้วของเรา ลงบนพื้นไม้ เราจะรู้ว่าจะไม่สามารถทำให้ไม้เป็นรอยได้ แต่ถ้าใช้นิ้วกดบนเข็มด้วยแรงที่เท่ากัน จะทำให้เข็มกดลงไปบนเนื้อไม้ได้ เพราะแรงกดทั้งหมดถูกรวมไว้ที่พื้นที่เล็กๆ คือหัวเข็มเพียงจุดเดียว

ความดันหาได้จากสูตร $P = F/A$

เมื่อ $P =$ ความดันที่เกิดขึ้น

$F =$ แรงที่กระทำ

$A =$ พื้นที่ที่ถูกกระทำ

2.3 กฎการเคลื่อนที่ (Laws of Motion)

ไอแซก นิวตัน ได้เปลี่ยนความเข้าใจในจักรวาลของเราด้วยกฎ 3 ข้อ ที่อธิบายการเคลื่อนที่ของวัตถุ กฎข้อที่ 1 วัตถุที่เคลื่อนที่จะรักษาสภาพการเคลื่อนที่ตรงที่ ไม่มีแรงภายนอกมากระทำต่อวัตถุนั้น เมื่อวัตถุอยู่กับที่หรืออัตราเร็วและทิศทางคงที่แรงลัพธ์ที่กระทำกับวัตถุเป็นศูนย์ กฎข้อที่ 2 ความเร่งของวัตถุจะแปรผันตามแรงที่กระทำต่อวัตถุ แต่จะแปรผกผันกับมวลของวัตถุ ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างมวลของวัตถุ (m) ความเร่งของวัตถุ (a) และแรงที่มากระทำ ได้ด้วย $F = ma$ วัตถุที่มีความเร่งจะมีแรงลัพธ์กระทำกับวัตถุนั้น โดยปกติมวลของวัตถุมีค่าคงตัว ดังนั้นแรงจะมีค่าเป็นสัดส่วนกับความเร่งของวัตถุ ทิศทางของความเร่งอยู่ในทิศทางของแรง และกฎข้อที่ 3 ทุกแรงกระทำที่มีต่อวัตถุจะมีแรงปฏิกิริยาที่มีขนาดเท่ากันและอยู่ในทิศตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้ามเสมอคือ แรงจะเกิดขึ้นเป็นคู่เสมอมีขนาดเท่ากันแต่ทิศตรงข้ามเรียกว่า แรงกิริยากับแรงปฏิกิริยาเช่น วัตถุ A ออกแรงกระทำกับวัตถุ B วัตถุ B จะออกแรงเท่ากันแต่ทิศตรงข้ามข้ามกันกระทำกับวัตถุ A แรงทั้งสองนี้จะไม่หักล้างกันเพราะกระทำกับวัตถุต่างกัน

2.4 กฎของแรง (Force)

แรงมีผลต่อรูปร่าง และการเคลื่อนที่ของวัตถุ แรงเดียวสามารถเปลี่ยนความเร็วของวัตถุ (นั่นคือทำให้วัตถุมีความเร่ง) แรงขนาดเท่ากันแต่ทิศตรงข้ามกันจะเปลี่ยนรูปร่างหรือขนาดของวัตถุ แรงเป็นปริมาณเวกเตอร์ มีทั้งขนาดและทิศทาง มีหน่วยเป็นนิวตัน ชนิดของแรงที่สำคัญคือ แรงโน้มถ่วง แรงแม่เหล็ก แรงไฟฟ้า และแรงนิวเคลียร์

2.5 ทฤษฎีและหลักการคำนวณหาความต้านทานและแรงม้าเรือ

2.5.1 ความต้านทานของเรือ

เมื่อพยายามทำให้วัตถุเคลื่อนที่ผ่านในของเหลว จะต้องออกแรงจำนวนหนึ่งเพื่อเอาชนะต้านทานของน้ำ ความต้านทานนี้ มีสำคัญๆ อยู่ 3 ประการคือ ความต้านทานความฝืด ความต้านทานคลื่น และความต้านทานกระแสน้ำวน

1. ความต้านทานความฝืด เป็นความต้านทานที่เกิดจากการเสียดสีระหว่างผิวของเรือส่วนที่จมกับน้ำในทางปฏิบัติความต้านทานฝืดจะมีค่าประมาณ 2 ใน 3 ของความต้านทานทั้งหมด โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$R_r = C_f s (V_s)^2 \quad (2.1)$$

R_r หมายถึง	ความต้านทานความฝืด (I_b)
C_f หมายถึง	สัมประสิทธิ์ความฝืด
ρ หมายถึง	ความหนาแน่นของน้ำ
S หมายถึง	พื้นที่ผิวเปียก (Wetted Surface) พื้นที่ผิวภายนอกเรือที่อยู่ภายใต้แนวน้ำ
V_s หมายถึง	ความเร็วเรือ ft/sec

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัมประสิทธิ์ความฝืดในการหาสัมประสิทธิ์ความฝืดจำเป็นต้องทราบค่าเรโนลด์นัมเบอร์

$$Re = \frac{LVs}{\delta} \quad (2.2)$$

L = ความยาวของเรือที่แนวน้ำ (lb)

δ = ความหนืดไดเนมเมตริกน้ำที่อุณหภูมิ 77 F°

โดยค่าของ δ และ ρ ของน้ำนั้นค่าเปลี่ยนแปลงตามอุณหภูมิที่เปลี่ยนแปลง

เมื่อคำนวณหาค่าของเรโนลด์นัมเบอร์เสร็จแล้วนำไปหาสัมประสิทธิ์ความฝืด C_f ซึ่งจะมีค่าเปลี่ยนแปลงไปตามค่าเรโนลด์นัมเบอร์

2. ความต้านทานคลื่น เป็นความต้านทานอันเกิดจากการที่เรือดันน้ำให้เป็นคลื่น

3. ความต้านทานกระแสน้ำวน เป็นความต้านทานอันเกิดจากกระแสน้ำวนในทางปฏิบัติจะต้องคิดความต้านทานทั้งสองอย่างนี้เป็นจำนวนเดียวกันและใช้ชื่อใหม่ว่าความต้านทานคลื่น-กระแสน้ำวน โดยจะมีค่าประมาณ 1 ใน 3 ของความต้านทานทั้งหมดของเรือ ดังนั้นความต้านทานทั้งหมดของเรือ R_t มีดังนี้

$$R_t = R_f + R_r$$

$$R_t = \frac{R_f + R_r}{3}$$

$$R_f = \frac{2R_t}{3}$$

(2.3)

2.5.2 แรงม้าต่างๆ ภายในเรือ

แรงม้าคือ งานที่ผลิตออกมาในจำนวน 550 ฟุต-ปอนด์ใน 1 วินาที หรือ 33,000 ฟุต-ปอนด์ ใน 1 วินาที หรือ 75 กิโลกรัม-เมตร ใน 1 วินาที แรงม้าของเรือมีหลายชนิดด้วยกันที่สุดแต่ จะติดตั้งเครื่องไคลงในเรือ เครื่องจักรข้อต่อเสื่อ กำหนดด้วย แรงม้าลูกสูบ เครื่องยนต์เผาไหม้ภายใน กำหนดด้วยแรงม้าลูกสูบก็ได้ แต่โดยมากกำหนดด้วยแรงม้าเพลลา เครื่องเทอร์ไบน์ไอน้ำ กำหนดด้วยแรงม้าเพลลา ในที่นี้เราจะใช้เครื่องยนต์เผาไหม้ภายใน ฉะนั้นใช้แรงม้าเบรก BHP

$$BHP = \frac{2\pi QN}{550} \quad (2.4)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Q หมายถึง เกิดจากเบรกเป็นปอนด์ต่อฟุต

N หมายถึง จำนวนรอบของเครื่องยนต์ต่อวินาที

1. แรงม้าหน้าทางเสือ เป็นแรงม้าที่กำหนดตรงไปจักรเมื่อคิดความสูญเสียความฝืดของเพลาลงและ
เบริงต่างๆ แล้วการสูญเสียความฝืดมีกำหนดดังนี้

สูญเสียที่กระบอกดีฟุต Stern Tube 1%

สูญเสียที่เบริงธรรมดา Stool Bearing 2%

สูญเสียที่เบริงกันรุน Thrust Bearing 2% ต่อกัน

โดยมากคิดเสียว่าความสูญเสียจากท้ายเครื่องจนถึงเพลาลงตัวเรือประมาณ 5 % แล้วถ้าจะสมมติ
เรื่อนี้ติดเครื่องและแรงม้าเบรก 550 แรงม้าเรื่อนี้จะมีจะมีแรงม้าหน้าทางเสือ DHP เท่ากับ

$$BHP = \frac{DHP}{0.95} \quad (2.5)$$

2. แรงม้าความฝืด เป็นแรงม้าที่เกิดจากความต้านทานความฝืด R_f เป็นปอนด์ คูณความเร็ว V_k
เป็นน็อตหารด้วย 326 น็อตปอนด์ต่อ 1 แรงม้า

$$\begin{aligned} FHP &= R_f V_k / 326 \\ &= (0.00307) R_t V_k \end{aligned} \quad (2.6)$$

3. แรงม้าผิวหยาบ เป็นแรงม้าอันเกิดจากความหยาบของผิวตัวเรือปอนด์ คูณด้วยความเร็ว V_k
เป็นน็อต หารด้วย 326 – ปอนด์ – ต่อแรงม้า แต่ในทางการเรามากใช้การเผื่อด้วยจำนวนเปอร์เซ็นต์ของความ
ต้านทานทั้งหมดเปอร์เซ็นต์เหล่านั้นจะได้จากเนื้อหาซึ่งมีทั้งเรือที่สร้างด้วยหมุดย้าและแล่นประสาน ซึ่งจะได้พบ
ในตัวอย่างต่อไป

4. แรงม้าคลื่น-กระแสน้ำวน คือ แรงม้าที่เกิดจากการสูญเสียไปเพราะความต้านทาน คลื่น-กระเส
น้ำวน R_r ปอนด์ คูณด้วยความเร็วของเรือเป็นน็อต หารด้วย 326 น็อต-ปอนด์ต่อแรงม้า

$$\begin{aligned} WHP &= \frac{R_r V_k}{326} \\ &= \frac{0.003}{R_t V_k} \end{aligned} \quad (2.7)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. แรงม้าลมหนึ่ง เป็นแรงม้าของเรือที่กล่าวมาแล้ว แต่เรานั้นไม่ได้คิดถึงความต้านทานอันเกิดจากกระแสลม ฉะนั้นในการที่จะคิดถึงความต้านทานหรือขนาดแรงม้า นั้นให้มีใกล้เคียงความจริงจะต้องคิดเผื่อกำลังไว้ด้วย ประมาณ 2 หรือ 3 เปอร์เซ็นต์ของความต้านทานนั้นๆ

6. แรงม้าส่วนอื่น เป็นแรงม้าที่ต้องสูญเสียไปเพราะความต้านทานอันเกิดจากส่วนอื่นต่างๆ เช่น กระดุกงูปีก ทางเสื่อโยงโยรับเพลใบจักร เป็นต้น ในทางใช้การมักเผื่อไว้เป็นเปอร์เซ็นต์ เช่น ณ อัตราส่วนความเร็ว-ความยาว จะพบว่าอัตราเผื่อของแรงม้าของเรือที่ใกล้เคียงความจริงที่สุด

7. แรงม้าผลักดัน เป็นแรงม้าชนิดหนึ่งอันเกิดจากอาการผลักดันของใบจักร สามารถจะวัดกำลังผลักดันของใบจักรได้ที่แปรง ด้วยเครื่องมือทรัสมิสเตอร์หรือเครื่องมือวัดกำลังผลักดันหรือกำลังรูน เครื่องทรัสมิสเตอร์ที่เราใช้ติดอยู่ตรงท้ายของแปรงกันรูนจะบอกกำลังกวดด้วยอาการของ ไฮโดรลิคส์และไดอะแฟรมโดยจะมีเข็มชี้ แรงม้าผลักดันใช้สำหรับคำนวณออกแบบแปรงกันรูน และในบางกรณี และในบางกรณีใช้ออกแบบใบจักรด้วย

8. แรงม้าลากจูง คือ แรงม้าลากจูงเรือ เป็นแรงม้าลากจูงเรือที่ใช้ลากหรือขับเพื่อให้เรือวิ่งไปตามความเร็วที่ต้องการโดยไม่มีอาการลื่นเกิดขึ้นเลย การเรียกแรงม้าลากจูงนี้น่าชื่อมาจาก ในการที่เราลากเรือลำใดก็ตามหนึ่ง โดยเราออกแรงไปเท่าใดแรงก็เกิดทำให้เรือวิ่งเท่านั้น ไม่มีความสูญเสียอะไรเลย แต่ในการจะลากเรือไปถึงสถานที่ใดๆ นั้นทำไม่ได้เลย นั้นทำไม่ได้ จำเป็นต้องอาศัยเครื่องจักรเป็นตัวทำแทนการลากจูงนั้นและแรงม้าของเครื่องที่ติดตั้งนั้นก็กำหนดมากน้อยมาจากแรงม้าลากจูงนั่นเอง

9. แรงม้าประสิทธิภาพ คือแรงม้าชนิดเดียวแรงม้าลากจูงนั้นที่กล่าวมาแล้วเกิดจากความต้านทานทั้งหมดของเรือ R_t เป็นปอนด์คูณด้วยความเร็วของเรือ V_k เป็นน็อต ทหารด้วย 326 น็อตปอนด์ต่อแรงม้า

$$TRHP = EHP = \frac{R_t V_k}{326}$$

$$TRHP = EHP = (0.00307) R_t V_k \quad (2.8)$$

10. แรงม้าหลังทางเสื่อ เป็นแรงม้าที่เกิดประโยชน์จริงๆ หลังจากนำอิทธิพลของทางเสื่อเข้าเกี่ยวข้องแล้วจะได้กล่าวต่อไป

แรงม้าเรือที่กล่าวมานี้มีความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้

$$EHP/IHP = EHP/UHP \times UHP/DHP \times DHP/BHP \times BHP/IHP$$

$$EHP/IHP = \text{สัมประสิทธิ์การผลักดันประมาณ } 50 \text{ ถึง } 60 \%$$

$$EHP/UHP = \text{สัมประสิทธิ์การผลักดันผ่านทางเสื่อ}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัมประสิทธิ์การผลักดันน้ำผ่านทางเสื่อ ขึ้นอยู่กับลักษณะการออกแบบ

ทางเสื่อคอนตรา Contra Rudder $e = 1.37$

ทางเสื่อแบบเพรียว Streamline Rudder $e = 1.33$

ทางเสื่อในเรือสองเพลลา Twin Screw Rudder $e = 0.95-1.05$

ทางเสื่อแบบแผ่นเหล็กธรรมดา Single Plate Rudder $e = 1.03$

UHP/DHP = ประสิทธิภาพใบจักร Propeller Efficiency E หรือ η_p

DHP/BHP = ประสิทธิภาพการส่งกำลัง Transmission Efficiency ประมาณ 95 % ซึ่งขึ้นอยู่กับ
กับการสูญเสียความฝืด (Friction Loss) ปกติใช้ 5 %

BHP/IHP = ประสิทธิภาพทางกล Mechanical Efficiency ประมาณ 7.1 % ซึ่งมันจะขึ้นอยู่กับ
กับการสูญเสียความฝืดปกติใช้ 8.8 %

2.6 ตัวประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวกับความต้านทาน

2.6.1 สัมประสิทธิ์การผลักดันน้ำ

แรงม้าเพลลาที่จะขับเรือให้วิ่งไปได้ ตามความเร็วที่ต้องการนั้นต้องมากพอที่จะเผื่อไว้ในการสูญเสียไปตามที่ต่างๆ เช่น สูญหายไปเพราะความต้านทานสูญหายไปที่ใบจักรเพราะการลื่นของน้ำ เมื่อหักการสูญเสียออกหมดแล้วแรงม้าที่เหลือแท้ๆ ที่ใช้ในการขับเรือให้แล่นจริงๆ นั้นเรียกว่า แรงม้าประสิทธิภาพ หรือแรงม้าลากจูง ซึ่งเมื่อนำทั้งสองชนิดมาสัมพันธ์กันแล้วเรียกว่า สัมประสิทธิ์การผลักดันน้ำ

2.6.2 ความต้านทานเนื่องจากลม

ความต้านทานอันเนื่องจากลม นั้นน้อยมาก ถ้าเรือเคลื่อนไม่ในที่ลมสงบ ความต้านทานลมมีเพียง 2-4 % ของความต้านทานอันเกิดจากน้ำ ถ้าเรือวิ่งทวนลมอย่างเต็มที่ ความต้านทานอันเกิดจากลมประมาณ 25 % ของความต้านทานทั้งหมด

2.6.3 ความต้านทานเนื่องจากน้ำตื้น

ความต้านทานอันเกิดจากน้ำตื้นเนื่องจากน้ำตื้นมีความต้านทาน 2 แบบเกิดขึ้น

1. ความต้านทานเกิดขึ้นนิดหน่อยแต่พอวัดได้เพิ่มขึ้นเมื่อ เรือแล่นเข้าไปในอาณาเขตน้ำลึกเป็นครึ่งหนึ่งของความยาวเรือหรือเพียง 1 ใน 4 ของความยาวเรือ

2. ความต้านทานที่เกิดขึ้นอย่างทันทีทันใด เริ่มขึ้นต่อเมื่อค่า ความเร็วของเรือเป็น 2 เท่าของขนาดความลึกของน้ำเป็นฟุตหรือให้ค่า $V = 2/H$ เมื่อ $V =$ ความเร็วเป็นน็อต $H =$ เป็นความลึกของน้ำเป็นฟุต ถ้า $V = 2.5/H$ นับว่าเป็นค่าความเร็วที่สูงมากเกือบจะวิ่งไม่ได้แล้ว ฉะนั้นในน้ำตื้นอย่างนั้นถ้า $V = 3.36/H$ นับว่าเป็นความเร็วสูงสุดที่จะวิ่งในน้ำตื้นนั้น

2.6.4 ตัวประกอบอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อความต้านทาน

มีหลายอย่างที่จะลดความต้านทานลงได้ซึ่งจะกล่าวได้ดังต่อไปนี้

1. หัวเรือท้องป่อง จากการทดลองในการลากเรือและถึงเราทดลองจะพบว่าเรือประเภทใดที่มีหัวเรือท้องป่อง เป็นเรือที่ทำให้ความต้านทานของเรื่อน้อยลงมากเพราะความต้านทานคลื่นน้อยลงไป
2. ความยาว การเพิ่มความยาวจะสามารถทำให้อัตราส่วนความเร็ว- ความยาว จะลดลง หรือจะพูดว่าทำให้ความต้านทานคลื่นกระแสน้ำวนลดน้อยลงด้วย การเพิ่มความยาวทำให้พื้นที่ผิวเปียกเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งทำให้ความต้านทานความฝืดเพิ่มขึ้นด้วย ถ้าพื้นที่ผิวเปียกเพิ่มมากกว่าความต้านทานความฝืดควรเพิ่มความยาวของเรือทางส่วนหัว และใช้รูปหน้าตัดกลางลำใหม่อาจทำให้ความต้านทานทั้งหมดลดลง ความเร็วจะสูงขึ้น นั่นคือการใช้แรงม้าที่มีขนาดกำลังน้อยกว่าและได้ความเร็วเท่าเดิม
3. อัตราส่วนระวางขับน้ำ – ความยาว ซึ่งบางที่เรียกว่าอัตราส่วน ความอ้วน เรือที่มีอัตราส่วนนี้ต่ำจะเป็นเรือที่วิ่งเร็ว ถือท้ายง่าย

2.7 การขับเคลื่อน

วิธีการถ่ายทอดกำลังเพื่อให้เรือแล่นนั้นจะมีอยู่หลายวิธีด้วยกันที่ใช้ในการถ่ายทอดกำลังจากเครื่องยนต์ขนาดเล็กลงสู่ลำ สามารถทำให้เรือเคลื่อนที่ได้โดยอาศัยความดันภายในท่อส่งจ่ายน้ำซึ่งมีความดันแตกต่างกับความดันของน้ำภายในร่องสวน ซึ่งมีการใช้กฎของการเคลื่อนที่เข้ามาเกี่ยวข้องคือ $F=ma$

เมื่อ $F =$ แรงที่เกิดขึ้น
 $M =$ มวลของวัตถุ
 $A =$ พื้นที่ที่ถูกกระทำ

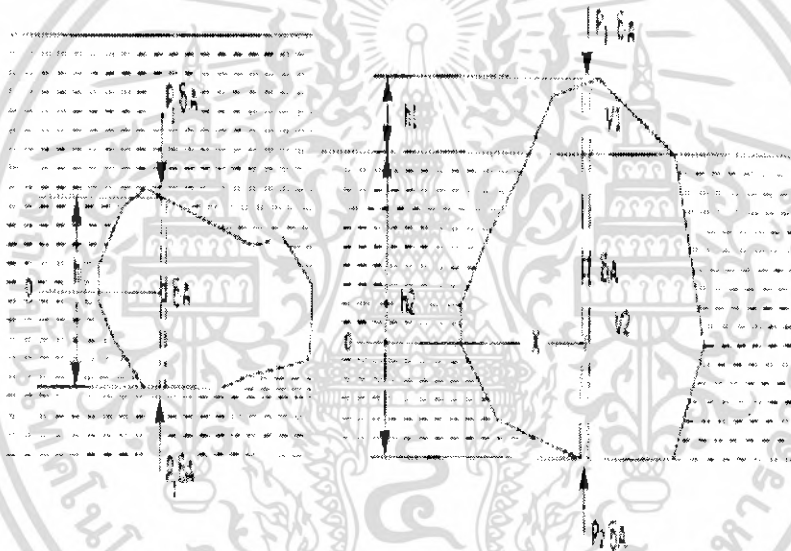
2.8 แรงลอยตัว

โดยปกติก้อนวัตถุที่จมอยู่ในของเหลวทั้งก้อนนั้นจะมีแรงกระทำต่อวัตถุนั้น 2 แรงคือ แรงดึงดูดของโลก และแรงเนื่องจากความดันรอบๆ ของเหลวนั้น จากภาพเราจะอธิบายได้ว่าเมื่อวัตถุก้อนในภาพจะมีแรงตามแนวตั้ง F ซึ่งจะมีขนาดเท่ากับน้ำหนักของไหลที่อยู่เหนือก้อนวัตถุนั้นแล้วมีแรง F ซึ่งมีขนาดเท่ากับน้ำหนักของไหลที่ถูกแทนที่ด้วยก้อนวัตถุนั้น ดังนั้นแรงลอยตัวก็คือความแตกต่างระหว่างแรง F กับ แรง F และเราให้แรงลอยตัวถูกแทนด้วยสัญลักษณ์ F ดังนั้นในภาวะสมดุลแล้วน้ำหนักของวัตถุก็จะเท่ากับแรงลอยตัว F ซึ่งก็หมายความว่าในสภาวะนั้นความหนาแน่นของวัตถุกับของเหลวเท่ากันแล้ว ถ้าน้ำหนักของวัตถุมาก F วัตถุก็จะจม แต่ถ้าน้ำหนักน้อยกว่า F วัตถุนั้นก็จะลอยสูงจนกระทั่งความหนาแน่นของวัตถุกับความหนาแน่นของของเหลวนั้นเท่ากัน

2.8.1 แนวของแรงลอยตัว

สำหรับวัตถุที่อยู่ในของเหลวที่มีผิวอิสระถ้าน้ำหนักของวัตถุมีขนาดน้อยกว่าน้ำหนักของวัตถุมีขนาดน้อยกว่าน้ำหนักของเหลวที่ถูกแทนที่โดยวัตถุนั้นและวัตถุนั้นก็จะลอยสูงขึ้นเรื่อยๆไปจนกว่า น้ำหนักของวัตถุ (F) เท่ากับแรงลอยตัว (F') นั่นก็หมายความว่า วัตถุลอยจะแทนที่ของเหลวจำนวนเท่ากับ น้ำหนักของวัตถุนั้น และสามารถเขียนเป็นสมการได้ว่า

เมื่อ	F	หมายถึง	แรงลอยตัว
	F'	หมายถึง	น้ำหนักจำเพาะของของไหล
	V	หมายถึง	ปริมาตรของของไหลที่ถูกแทนที่

รูปที่ 2.1 แนวของแรงลอยตัว

จากรูปที่ 2.1 จะเห็นได้ว่าแรงลัพธ์ตามแนวตั้งที่กระทำกับวัตถุทรงกระบอกเล็กๆ ซึ่งจะแสดงอยู่ในแนวตั้งและมีพื้นที่หน้าตัด A ในการหาแนวของแรงลอยตัว เราจะกำหนดให้ เป็นจุดหมุนของแรงย่อยต่างๆ แล้วนำโมเมนต์รวมจากแรงย่อยมาเท่ากับโมเมนต์ของแรงลัพธ์

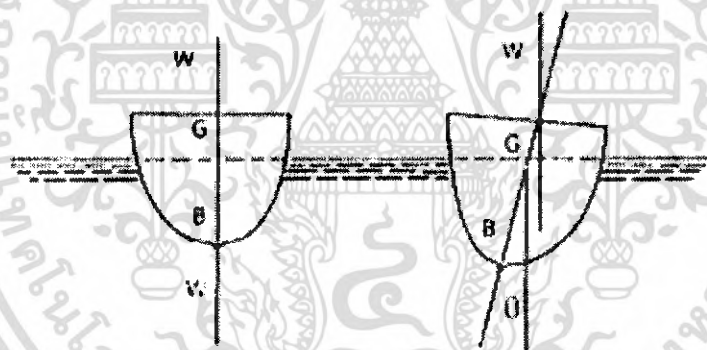
2.8.2 เสถียรภาพของวัตถุที่ลอยอยู่บนน้ำ

เสถียรภาพของวัตถุที่ลอยบนผิวน้ำแบ่งได้ 2 ประเภท คือ ประเภทเสถียรภาพเชิงเส้น และเสถียรภาพเชิงมุม การที่วัตถุนั้นจะมีเสถียรภาพเชิงเส้นนั้นก็ต่อเมื่อมันเกิดแรงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงระดับในการลอยตัวในทิศทางใดสามารถบังคับให้วัตถุนั้นกลับสู่ตำแหน่งเดิมได้ ส่วนวัตถุจะมีเสถียรภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงมุมได้ก็ต่อเมื่อ มีโมเมนต์คู่ควบที่เกิดจากการเอียงตัวเป็นมุมเล็กๆ แล้วสามารถบิดตัวกลับคืนสู่ตำแหน่งเดิมได้

เสถียรภาพของวัตถุที่ลอยอยู่บนผิวน้ำนั้นขึ้นอยู่กับตำแหน่งของแนวแรงลอยตัวและตำแหน่งของศูนย์กลางมวลของวัตถุ ถ้าวัตถุนั้นมีเสถียรภาพการลอยตัวแล้ว ก็จะแสดงว่ามีแรงลอยตัวกระทำผ่านศูนย์กลางลอยตัว ที่จุดเดียวกับจุดศูนย์กลางของมวลของวัตถุนั้นด้วยเงื่อนไขสำหรับเสถียรภาพเชิงมุมของวัตถุที่ลอยอยู่บนของเหลวนั้นจะซับซ้อนกว่าวัตถุที่อยู่ในของไหลทั้งก้อนเล็กน้อย เพราะโดยปกติจุดศูนย์กลางแรงลอยตัวจะต้องอยู่เหนือจุดศูนย์กลางของมวลเท่านั้นจึงจะมีเสถียรภาพแต่สำหรับกรณีที่ว่าวัตถุลอยอยู่บนของเหลวนั้นเมื่อวัตถุเอียงรอบแกนตามแนวอนชนาบผิวของของเหลวรูปร่างของส่วนที่จมน้ำในของเหลวจะเปลี่ยนไปดังนั้น จุดศูนย์กลางแรงลอยตัวก็จะย้ายไปยังตำแหน่งอื่นทำให้เกิดแรงบิดวัตถุกลับคืนสู่สมดุลได้อีกแม้ว่าจุดศูนย์กลางลอยตัวจะอยู่ต่ำกว่าจุดศูนย์กลางของมวล Metacentric Height เป็นค่าที่ใช้บอกความมีเสถียรของวัตถุต่างๆ ที่ลอยอยู่บนของเหลวโดยวัตถุที่มีเสถียรภาพจะมีค่า Metacentric Height เป็นบวกคือจุด Metacenter จะต้องอยู่เหนือจุดศูนย์กลางมวล โดยที่จุด Metacenter ได้จากการลากเส้นแนวแรงลอยตัวก่อนเสถียรภาพไปตัดกับแนวแรงลอยตัวใหม่เราก็จะได้จุด Metacenter

รูปที่ 2.2 เสถียรภาพของวัตถุที่ลอยอยู่บนน้ำ

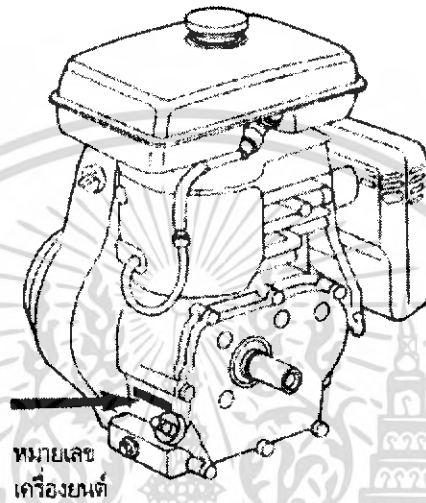
2.9 ทฤษฎีของเครื่องยนต์ขนาดเล็ก

2.9.1 หลักการทำงานของเครื่องยนต์เบนซิน 4 จังหวะ

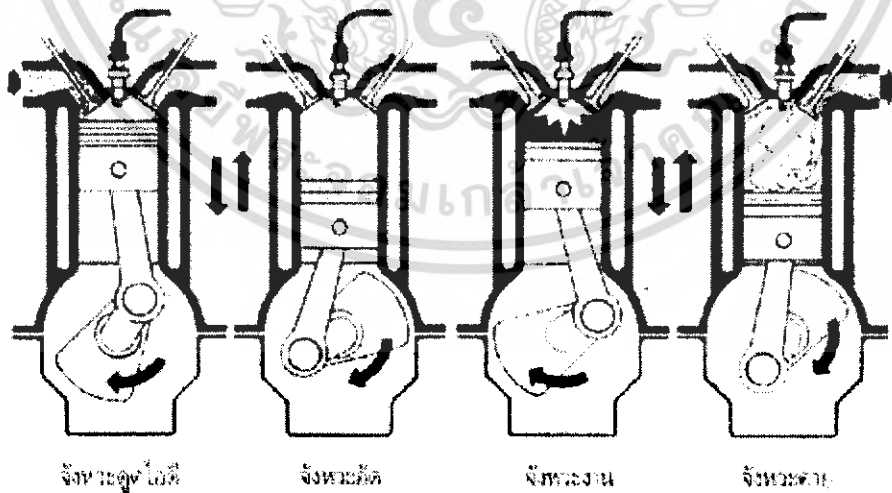
เครื่องยนต์เบนซินเล็กหรือเรียกว่า เครื่องยนต์เบนซินอเนกประสงค์ เป็นเครื่องต้นกำลัง ขนาดประมาณ 3-10 แรงม้า ใช้เป็นเครื่องทุ่นแรงในการเกษตร งานก่อสร้างเครื่องปั้นไฟ เครื่องสูบน้ำ เครื่องรถไถนา เครื่องพ่นยาปราบศัตรูพืช เครื่องหินขัดพื้น เครื่องทุบดินสร้างถนน เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องยนต์เบนซินเล็กมีหลักการและโครงสร้างเช่นเดียวกับเครื่องยนต์เบนซิน รถจักรยานยนต์หรือเครื่องยนต์รถยนต์ กำลังเครื่องยนต์ได้จากการเผาไหม้น้ำมันเบนซิน คือ เปลี่ยนพลังงานความร้อนเป็นพลังงานกล ใช้งานแทนกำลังคนและกำลังสัตว์ได้อย่างต่อเนื่อง

รูปที่ 2.3 เครื่องยนต์เบนซินเล็ก

รูปที่ 2.4 การทำงานเครื่องยนต์ 4 จังหวะซ้ำๆกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 จังหวะดูด (Suction Stroke)

ลูกสูบเลื่อนลง ลิ้นไอดีเปิดลิ้นไอเสียปิด เกิดการสูญญากาศภายในกระบอกสูบ ดูดไอดีเข้าบรรจุในกระบอกสูบ จนลูกสูบเลื่อนลงถึงศูนย์ตายล่าง (Bottom Dead Centre = BDC)

1.2 จังหวะอัด (Compression Stroke)

เมื่อลูกสูบเลื่อนลงจนสุดจังหวะดูด ลิ้นทั้งคู่จึงปิด ลูกสูบเลื่อนขึ้นอัดไอดีให้มีปริมาตรลดลงด้วยอัตราอัดประมาณ 1 : 6 ถึง 1 : 10 ความดันประมาณ 6.0 - 10.0 กก./ซม.²

1.3 จังหวะงาน (Combustion หรือ Power Stroke)

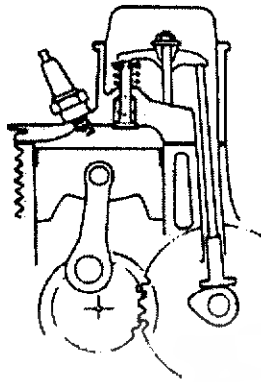
ก่อนลูกสูบถึงศูนย์ตายบนในจังหวะอัดเล็กน้อย ประกายไฟจากหัวเทียนจะจุดไอดีให้เผาไหม้ แก๊สเผาไหม้ร้อนประมาณ 1,600 - 2,200° หรือความดันประมาณ 40 - 60 กก./ซม.² ผลักดันลูกสูบให้หมุนเพลาช้อเหวี่ยง

1.4 จังหวะคาย (Exhaust Stroke)

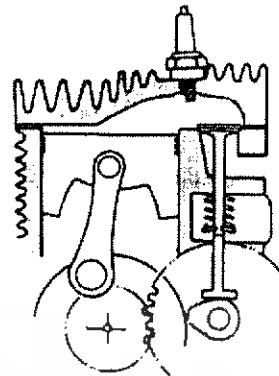
ลิ้นไอเสียเปิด ลูกสูบเลื่อนลงขึ้นขับไล่ไอเสียออก จนกระทั่งลูกสูบขึ้นเกือบถึงศูนย์ตายบน ลิ้นไอดีจึงเริ่มเปิด เพื่อเริ่มต้นจังหวะดูดรอบต่อไป
คุณลักษณะห้องเผาไหม้เครื่องยนต์เบนซิน

ลักษณะภายนอกเครื่องยนต์เบนซินเล็กที่ใช้เป็นเครื่องทุ่นแรงทั่วไป แตกต่างตามการออกแบบพัฒนาให้เหมาะสมกับการติดตั้งใช้งาน แต่โครงสร้างและหลักการทำงานภายในเป็นหลักเดียวกัน ก่อนปี 2520 เครื่องยนต์เบนซินเล็กเป็นแบบลิ้นอยู่ข้างเครื่องสูบ (Side Valve = SV) ปัจจุบันได้ออกแบบพัฒนาเป็นแบบลิ้นอยู่ที่ฝาสูบ (Over Head Valve = OHV) เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดและสมรรถนะดีดังนี้

1. สามารถออกแบบห้องเผาไหม้ไว้ที่เหนือลูกสูบโดยตรง เป็นห้องเผาไหม้กะทัดรัด ฝาไหม้ไอดีได้สมบูรณ์ ประหยัดน้ำมันเบนซิน
2. ลดขนาดห้องเผาไหม้ได้ตามต้องการ กำลังอัดสูง สมรรถนะเครื่องยนต์จึงสูง
3. ประสิทธิภาพทางความร้อนสูง เพราะการเผาไหม้ในที่แคบเหนือลูกสูบ แก๊สขยายตัว ผลักดันลูกสูบโดยตรง และคายไอเสียได้รวดเร็ว

ตั้งอยู่ที่ฝาสูบ (OHV)

ตั้งอยู่ข้างเสื้อสูบ (SV)

รูปที่ 2.5 เครื่องยนต์ประเภทลิ้นอยู่ที่ฝาสูบและลิ้นอยู่ข้างเสื้อสูบ

2.9.2 ข้อดีของเครื่องยนต์เบนซินเล็ก

1. ขนาดกะทัดรัด ดัดแปลงใช้เป็นเครื่องยนต์แรงได้สารพัดประโยชน์
2. เครื่องเดินเรียบและสิ้นเปลืองน้อย
3. น้ำหนักประมาณ 15 – 20 กิโลกรัม
4. ประหยัดน้ำมันเบนซิน
5. ซ่อมง่าย ชิ้นส่วนน้อย ราคาถูก
6. ต้องการการบำรุงรักษาน้อย
7. ใช้ได้ทั้งงานที่ต้องการความเร็วรอบคงที่ เช่น เครื่องปั่นไฟ เครื่องสูบน้ำ และที่ต้องการความเร็วไม่คงที่ เช่น เครื่องเรือ เครื่องยนต์รถ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

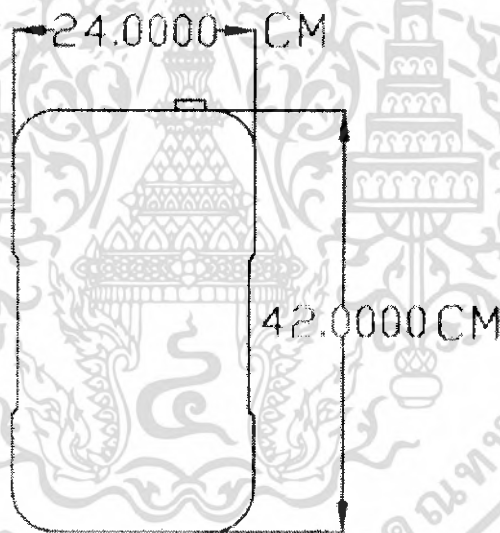
บทที่ 3

การออกแบบ การสร้างและการทำงาน

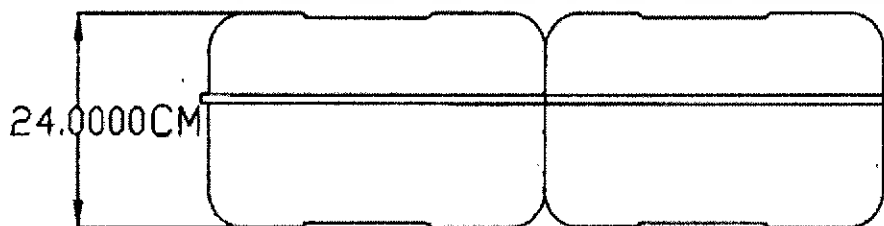
การออกแบบการสร้างสามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ คือ การออกแบบโครงสร้างเรือ ระบบฉีดน้ำ และระบบควบคุมการขับเคลื่อนซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดดังนี้

3.1 การออกแบบโครงสร้างเรือ

การออกแบบโครงสร้างเรือถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นส่วนที่ช่วยในการพยุงในการลอยตัว และเป็นที่ยึดอุปกรณ์ชิ้นส่วนของเครื่องยนต์ ท่อส่งจ่ายน้ำรวมทั้งกล่องควบคุมภาครับ จะมีส่วนประกอบดังนี้ ถังน้ำขนาด 20 ลิตร โครงเรือ เครื่องยนต์ เป็นต้น

รูปที่ 3.1 แบบถังน้ำขนาด 20 ลิตร

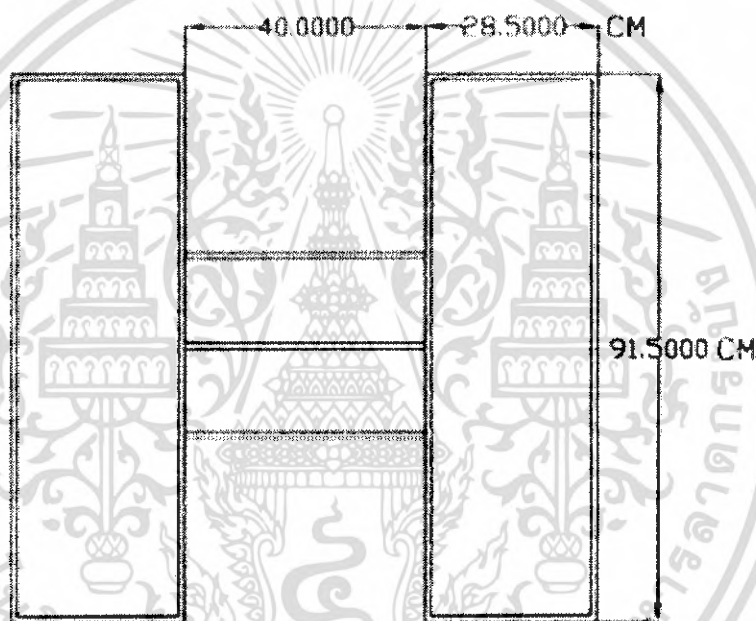

รูปที่ 3.2 แบบด้านข้างของเรือรตน้ำสำหรับการเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงสร้างเรือเป็นลักษณะท่อนที่ใช้ทำตัวเรือจะมีอยู่ 2 ท่อน โดยท่อนดังกล่าวคือถังน้ำขนาด 20 ลิตร กว้าง 24 เซนติเมตร ยาว 42 เซนติเมตร จำนวน 2 ถัง เพื่อช่วยในการพยุงตัวเรือในขณะที่ยังลอยน้ำ

โครงสร้างตัวเรือขึ้นแบบด้วยไม้ซึ่งมีขนาดเท่ากับของจริง วัสดุที่ใช้ทำโครงเรือคือ เหล็กกล่องนำมา เชื่อมติดเข้าด้วยกันมีความกว้าง 91.5 เซนติเมตร ยาว 97 เซนติเมตร โดยพื้นที่ตรงกลางไว้สำหรับวาง เครื่องยนต์ และกล่องควบคุมภาครับ ส่วนพื้นที่ด้านข้างทั้งสองด้านจะเป็นที่วางท่อนคือใส่ถังน้ำขนาด 20 ลิตร ข้างละ 2 ถัง ส่วนขอบของเรือจะเป็นที่วางของท่อส่งจ่ายน้ำ จะมีวาล์วเปิด/ปิดสำหรับเลือกรดน้ำเฉพาะด้านใด ด้านหนึ่งเท่านั้น

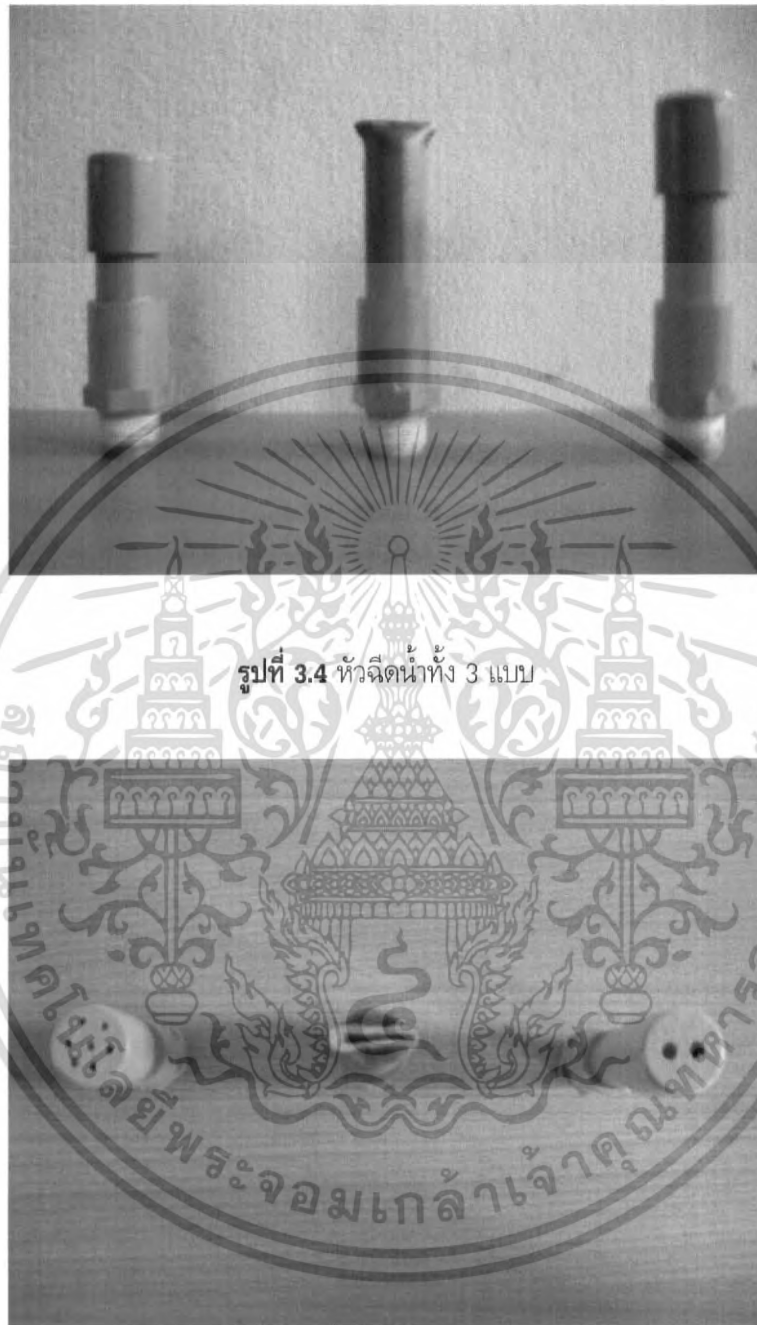

รูปที่ 3.3 โครงสร้างของเรือรดน้ำสำหรับการเกษตร

3.2 ระบบฉีดน้ำ

การออกแบบระบบฉีดน้ำเป็นการนำเอาท่อ PVC ขนาด ¼ นิ้ว มาทำเป็นท่อส่งจ่ายน้ำและหัวฉีดน้ำ ในส่วนของหัวฉีดน้ำนั้นจะมีระดับการกระจายของน้ำได้ 3 ระดับ หัวฉีดน้ำทั้ง 3 ระดับนั้นจะติดตั้งอยู่ทั้ง 2 ด้านของเรือ โดยหัวฉีดน้ำทั้ง 3 ระดับนี้จะมี 1. หัวฉีดแบบกระจาย 2. หัวฉีดแบบฝักบัว 3. หัวฉีดแบบพ่น ไกล อุปกรณ์ที่ใช้ในการสูบน้ำขึ้นมาเป็น เครื่องยนต์สูบน้ำขนาด 45 cc ท่อที่ใช้สูบน้ำมีขนาด 1 นิ้ว ท่อ ทางด้านหน้าออกมีขนาด 1 นิ้ว จากนั้นทำการลดขนาดของท่อลงเหลือขนาด ¼ นิ้ว เพื่อให้ได้แรงดันน้ำสูงทำให้น้ำที่ออกจากหัวฉีดน้ำกระจายได้ดีขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

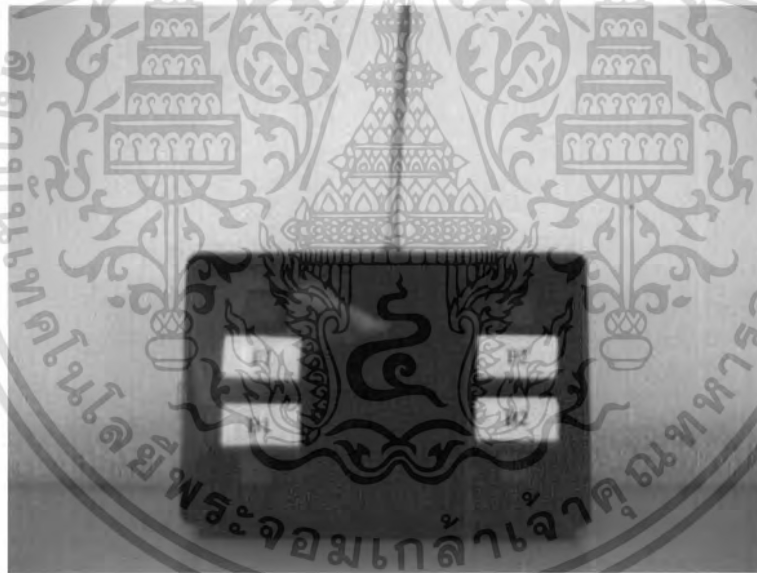
รูปที่ 3.4 หัวฉีดน้ำทั้ง 3 แบบ

รูปที่ 3.5 ลักษณะการกระจายของหัวฉีด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

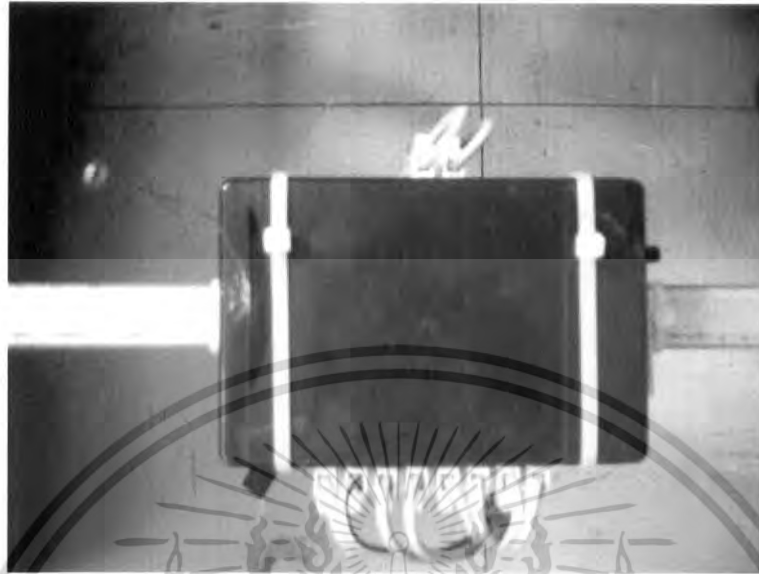
3.3 ระบบควบคุมการขับเคลื่อน

การออกแบบการขับเคลื่อนประกอบด้วย รีโมทคอนโทรลและวาล์วน้ำ รีโมทคอนโทรลจะเป็นรีโมทรถบังคับไร้สายทำการประยุกต์ให้ทำงานร่วมกับรีเลย์โดยชุดควบคุมจะมีภาครับและภาคส่ง ภาครับจะติดตั้งอยู่บนเรือ วาล์วเป็นวาล์วเครื่องซักผ้าต้องการไฟเลี้ยง 12 โวลต์ จำนวน 4 ตัว ติดตั้งอยู่ด้านหน้าของเรือ 2 ตัวและด้านหลังของเรือ 2 ตัวจะติดตั้งที่ฝั่งขวา-ซ้าย ข้างละตัว การทำงานจะใช้รีโมทคอนโทรลเป็นตัวสั่งให้วาล์วน้ำทำงาน เพื่อให้เรือสามารถ เดินหน้า ถอยหลัง เลี้ยวซ้าย-ขวาได้ ในการขับเคลื่อนนั้นจะใช้แรงดันน้ำเป็นตัวขับเคลื่อน เมื่อเครื่องยนต์ทำงานจะสูบน้ำขึ้นมาผ่านท่อส่งจ่ายน้ำในขณะนั้นเรือจะยังไม่เคลื่อนที่เนื่องจากวาล์วยังปิดอยู่ ถ้าต้องการให้เรือเคลื่อนที่จะต้องกดรีโมท โดยรีโมทคอนโทรลจะเป็นตัวสั่งให้วาล์วเปิด/ปิด เมื่อกวาล์วเปิดจะส่งผลให้เกิดแรงดันน้ำทำให้เรือเคลื่อนที่ได้

รูปที่ 3.6 รีโมทคอนโทรลภาคส่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.7 กล้องคอนโทรลภาครับ

3.4 อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

3.4.1 ตัวต้านทาน

ตัวต้านทาน หรือ รีซิสเตอร์ เป็นอุปกรณ์ไฟฟ้าชนิดสองขั้ว ที่สร้างความต่างศักย์ทางไฟฟ้าขึ้นคร่อมขั้วทั้งสอง โดยมีสัดส่วนมากน้อยตามกระแสที่ไหลผ่าน อัตราส่วนระหว่างความต่างศักย์ และปริมาณกระแสไฟฟ้า ก็คือ ค่าความต้านทานทางไฟฟ้า หรือค่าความต้านทาน หน่วยค่าความต้านทานไฟฟ้าตามระบบเอสไอ คือ โอห์ม อุปกรณ์ที่มีความต้านทาน ค่า 1 โอห์ม หากมีความต่างศักย์ 1 โวลต์ไหลผ่าน จะให้กระแสไฟฟ้า 1 แอมแปร์ ซึ่งเท่ากับการไหลของประจุไฟฟ้า 1 คูลอมบ์ (ประมาณ 6.241506×10^{18} อิเล็กตรอน) ต่อวินาที

3.4.2 ตัวเหนี่ยวนำ

ตัวเหนี่ยวนำ เป็นอุปกรณ์ชิ้นส่วนทางอิเล็กทรอนิกส์ชนิดหนึ่ง ที่ประกอบอยู่ในวงจรเครื่องรับ-ส่งวิทยุ, วงจรเครื่องรับโทรทัศน์, วงจรเลือกความถี่ และวงจรอื่น ๆ ที่อาศัยหลักการเหนี่ยวนำ บางครั้งอาจจะเรียกตัว อินดักเตอร์ว่า “คอยล์” หรือ “แอล” แทนก็ได้ โดยลักษณะโครงสร้างของอุปกรณ์ประเภทนี้ คือ การนำเอาลวดตัวนำทองแดงมาพันเป็นขดจำนวนหลาย ๆ รอบบนแกน อากาศ หรือ แกนวัสดุอื่นใดก็ได้ ซึ่งขดลวดทองแดงนี้จะแสดงคุณสมบัติเป็นตัวเหนี่ยวนำทางไฟฟ้าได้ก็ต่อเมื่อมีกระแสไฟฟ้าไหลผ่านตัวมัน โดยการเหนี่ยวนำที่เกิดขึ้นนี้จะอยู่ในรูปของสนามแม่เหล็กไฟฟ้านอกจากนี้ขดลวดทองแดงที่นำมาทำเป็นตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหนี่ยวนำยังมีคุณสมบัติพิเศษอีกอย่างหนึ่ง คือ คุณสมบัติที่ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในการไหลของกระแสไฟฟ้าที่ผ่านเข้ามาในตัวมัน เราเรียกว่า “ค่าความเหนี่ยวนำ” หรือ “อินดักแตนซ์”

3.4.3 คาปาซิเตอร์

ตัวเก็บประจุ หรือ คาปาซิเตอร์ เป็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อย่างหนึ่ง ทำหน้าที่เก็บพลังงานในสนามไฟฟ้า ที่สร้างขึ้นระหว่างคู่ฉนวน โดยมีค่าประจุไฟฟ้าเท่ากัน แต่มีชนิดของประจุตรงข้ามกัน บางครั้งเรียกตัวเก็บประจุนี้ว่า คอนเดนเซอร์ เป็นอุปกรณ์พื้นฐานสำคัญในงานอิเล็กทรอนิกส์ และพบได้แทบทุกวงจร ตัวเก็บประจุนั้นประกอบด้วยขั้วไฟฟ้า (หรือเพลต) 2 ขั้ว แต่ละขั้วจะเก็บประจุชนิดตรงกันข้ามกัน ทั้งสองขั้วมีสภาพความจุ และมีฉนวนหรือไดอิเล็กตริกเป็นตัวแยกคั่นกลางประจุนั้นถูกเก็บไว้ที่ผิวหน้าของเพลต โดยมีไดอิเล็กตริกนั้นเอาไว้ เนื่องจากแต่ละเพลตจะเก็บประจุชนิดตรงกันข้าม แต่มีปริมาณเท่ากัน ดังนั้นประจุสุทธิในตัวเก็บประจุ จึงมีค่าเท่ากับ ศูนย์ เสมอ

3.4.4 รีเลย์

รีเลย์ คือ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ทำหน้าที่ ตัด-ต่อวงจร คล้ายกับสวิตช์ โดยใช้หลักการหน้าสัมผัส และการที่จะให้มันทำงานก็ต้องจ่ายไฟให้มันตามที่กำหนด เพราะเมื่อจ่ายไฟให้กับตัวรีเลย์ มันจะทำให้หน้าสัมผัสติดกัน กลายเป็นวงจรปิด และตรงข้ามทันทีที่ไม่ได้จ่ายไฟให้มัน มันก็จะกลายเป็นวงจรเปิด ไฟที่เราใช้ป้อนให้กับตัวรีเลย์ก็จะเป็นไฟที่มาจาก เคาเวอร์ฯ ของเครื่องเรา ดังนั้นทันทีที่เปิดเครื่อง ก็จะทำให้รีเลย์ทำงาน รีเลย์เป็นอุปกรณ์ทำหน้าที่เป็นสวิตช์มีหลักการทำงานคล้ายกับ ขดลวดแม่เหล็กไฟฟ้าหรือโซลินอยด์ รีเลย์ใช้ในการควบคุมวงจร ไฟฟ้าได้อย่างหลากหลาย รีเลย์เป็นสวิตช์ควบคุมที่ทำงานด้วยไฟฟ้า แบ่งออกตามลักษณะการใช้งานได้เป็น 2 ประเภท คือ

รีเลย์กำลัง หรือ มักเรียกกันว่าคอนแทคเตอร์ ใช้ในการควบคุมไฟฟ้างำลัง มีขนาดใหญ่กว่ารีเลย์ธรรมดา

รีเลย์ควบคุม มีขนาดเล็กกำลังไฟฟ้าวงจรควบคุมทั่วไปที่มีกำลังไฟฟ้าไม่มากนัก หรือเพื่อการควบคุมรีเลย์หรือคอนแทคเตอร์ขนาดใหญ่ รีเลย์ควบคุม บางทีเรียกกันง่าย ๆ ว่า “รีเลย์”

การแบ่งชนิดของรีเลย์สามารถแบ่งได้ 3 แบบ คือ

ชนิดของรีเลย์แบ่งตามลักษณะของคอยล์ หรือ แบ่งตามลักษณะการใช้งาน ได้ดังต่อไปนี้

รีเลย์กระแส คือ รีเลย์ที่ทำงานโดยใช้กระแสมีทั้งชนิดกระแสขาดและ กระแสเกิน

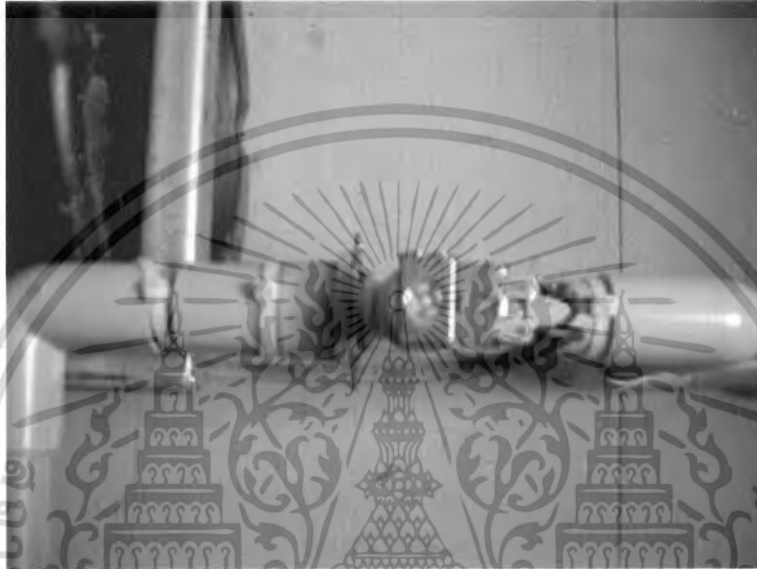
รีเลย์แรงดัน คือ รีเลย์ ที่ทำงานโดยใช้แรงดันมีทั้งชนิดแรงดันขาดและ แรงดันเกิน

รีเลย์ช่วย คือ รีเลย์ที่เวลาใช้งานจะต้องประกอบเข้ากับรีเลย์ชนิดอื่น จึงจะทำงานได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 วาล์ว

วาล์วแบบเปิด/ปิดเป็นอุปกรณ์ที่มีโครงสร้างเป็นตัวเหนียวนำใช้กับไฟฟ้ากระแสตรง 12 โวลต์ สามารถทำงานได้ประมาณ 3-5 นาที ถ้าทำงานเกินขดลวดจะไหม้มีลักษณะเช่นเดียวกับสวิตช์คือ เปิดและปิด เท่านั้น

รูปที่ 3.8 วาล์วเครื่องซักผ้า

3.6 แบตเตอรี่

แบตเตอรี่ เป็นแหล่งกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรงมีต้นกำเนิดมาจากเซลล์ไฟฟ้า เช่น ถ่านไฟฉายชนิดต่างๆ และแบตเตอรี่รถยนต์ เป็นต้น

เซลล์ไฟฟ้า คือ ต้นกำเนิดแรงเคลื่อนไฟฟ้าที่ใช้ปฏิกิริยาทางเคมี ซึ่งแบ่งลักษณะการใช้งานได้ 2 ชนิด คือ

3.6.1 เซลล์ปฐมภูมิ คือ เซลล์ไฟฟ้าที่เมื่อเรานำมาใช้งานจนหมดสภาพแล้วนั้น เราจะไม่สามารถนำมาใช้ได้อีก อันได้แก่ ถ่านไฟฉายที่ใช้ไฟตรงทั่วไป

3.6.2 เซลล์ทุติยภูมิ คือ เซลล์ไฟฟ้าเมื่อเรานำมาใช้งานแล้วสามารถนำกลับมาใช้งานใหม่อีกโดยการเติมประจุเข้าที่ตัวเซลล์ไฟฟ้านี้ ได้แก่ แบตเตอรี่รถยนต์

หรือถ่านนิเกิลแคดเมียม ที่ใช้กับวิทยุบังคับ เครื่องเล่น หรือวิทยุมือถือ เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันนี้เซลล์ไฟฟ้านั้นแบบต่างๆ ที่นิยมใช้มีดังนี้

1. โวลตาอิก เซลล์ หรือบางที่เรียกว่า เซลล์เปียก คือ การนำเอาแผ่นโลหะ 2 แผ่นที่ต่างชนิดกัน มาทำเป็นขั้วเล็กโทรดนำไปจุ่มสารละลายกรดกำมะถันเจือจางที่เรียกว่า อิเล็กโทรไลต์ จะปรากฏผลทำให้ขั้วเอกสารเป็นเอกสารที่ส่งวนโวลต์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญตไหนไปไซประโยชน์ดานการคักไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิเล็กทรอนิกส์แผ่นหนึ่งแสดงประจุไฟฟ้าบวก และอีกแผ่นหนึ่งแสดงประจุลบ เมื่อเรานำเอาหลอดไฟมาต่อที่ขั้วอิเล็กทรอนิกส์ทั้ง 2 จะทำให้หลอดไฟสว่างได้ในระยะเสถียรหนึ่งขั้วอิเล็กทรอนิกส์จะเสื่อมสภาพ และผุกร่อนไปจนกระทั่งไม่สามารถจ่ายพลังงานไฟฟ้าออกมาได้ เซลล์แบบนี้เมื่อหมดสภาพการทำงานแล้ว ถ้าจะนำไปใช้ใหม่สามารถทำได้แต่เราจะต้องทำการเปลี่ยนขั้วอิเล็กทรอนิกส์ทั้ง 2 แผ่น และสารละลายอิเล็กโทรไลต์ใหม่

2. เซลล์แห้ง จะใช้หลักการเดียวกับแบบไวตาอิกเซลล์ เพียงแต่จะต่างกันตรงสารที่ใช้สารละลายอิเล็กโทรไลต์ที่เป็นลักษณะชั้นเหนียว ซึ่งไม่เป็นของเหลวและบรรจุไว้ในกระบอกหุ้มด้วยสังกะสี และที่ฐานของสังกะสีนั้นจะมีฉนวนกันอยู่เพื่อไม่ให้แท่งคาร์บอนที่อยู่ตรงกลางกระบอกที่มีสารอิเล็กโทรไลต์ชั้นเหนียวหุ้มอยู่ไปสัมผัสกับแผ่นโลหะสังกะสี โดยแท่งคาร์บอนนั้นจะเป็นสารอิเล็กโทรดขั้วบวก และโลหะสังกะสีจะเป็นขั้วลบ เซลล์แห้งส่วนมากจะมีค่าของแรงเคลื่อนไฟฟ้าออกมาใช้งานประมาณ 1.5 โวลต์

3. เซลล์ไฟฟ้าแบบอัลคาไลน์ บางทีเรียกว่า นิกเกิล-ไฮดรอกไซด์ หรือเรียกว่า เอดีสัน เซลล์แบบนี้ใช้นิกเกิลไดออกไซด์เป็นอิเล็กโทรดขั้วบวก และเหล็กบริสุทธิ์ โดยเราใช้เป็น อิเล็กโทรดขั้วลบในการใช้งานอย่างต่อเนื่อง ส่วนอิเล็กโทรดขั้วลบจะเปลี่ยนเป็นเหล็กไดออกไซด์และอิเล็กโทรดขั้วบวกจะเปลี่ยนเป็นนิกเกิลไดออกไซด์อัลคาไลน์เซลล์สามารถผลิตให้มีประจุไฟฟ้าได้เต็มที่ 1.37 โวลต์ ซึ่งจะมีแรงเคลื่อนไฟฟ้าตกคร่อมขณะใช้งาน 1 โวลต์ โดยจะถือว่าแรงเคลื่อนของเซลล์ปกติ คือ 1.2 โวลต์

4. แบตเตอรี่ เป็นเซลล์ไฟฟ้าชนิดทุติยภูมิ เมื่อเรานำเอาแบตเตอรี่ไปใช้งานแล้วจนแรงเคลื่อนไฟฟ้าหมดแล้ว เราสามารถทำการเก็บประจุไฟฟ้า หรือที่เรียกว่า ชาร์จประจุใหม่ได้ อีกโดยโครงสร้างของแบตเตอรี่จะประกอบด้วยแผ่นธาตุที่อยู่ในก้ามะถัน แผ่นอิเล็กโทรดขั้วบวกทำมาจากแผ่นตะกั่วเปอร์ออกไซด์ และแผ่นอิเล็กโทรดขั้วลบจะทำมาจากแผ่นตะกั่ว

รูปที่ 3.9 แบตเตอรี่ขนาด 12 โวลต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูผู้ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การทดลอง และผลการทดลอง

4.1 กล่าวนำ

เรือดน้ำสำหรับการเกษตรนั้นได้ออกแบบและสร้างขึ้นมาตรงตามวัตถุประสงค์และขีดความสามารถที่ตั้งไว้ สำหรับบทนี้จะกล่าวถึงการทดลองและผลการทดลองของเรือดน้ำสำหรับการเกษตรที่ได้จากการออกแบบและประกอบวงจรต่างๆ ส่วนในบทที่ 3 คือ ส่วนประกอบของเรือดน้ำสำหรับการเกษตรรวมทั้งระบบควบคุมต่างๆ ที่นำมาประกอบเข้าด้วยกันทั้งหมดเพื่อทำการทดลอง โดยการทดลองได้ทดลองที่บริเวณร่องน้ำของแปลงการเกษตรและการทดลองมีดังนี้

4.2 รีโมทคอนโทรล

รีโมทคอนโทรลเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการควบคุมเรือดน้ำสำหรับการเกษตรให้ทำงานตามที่ต้องการ ไม่ว่าจะเดินหน้า ถอยหลัง เลี้ยวซ้าย หรือเลี้ยวขวาก็จะสั่งงานมาจากรีโมทคอนโทรลทั้งสิ้น เพราะรีโมทคอนโทรลจะมีภาครับและภาคส่งต่างกันคือ ภาคส่งจะส่งสัญญาณออกมาเป็นรูปคลื่นวิทยุส่วนภาครับจะรับสัญญาณที่ส่งมาจากเครื่องส่ง แล้วประมวลผลและส่งออกปทางเอาต์พุต สิ่งที่ต้องการสำหรับรีโมทคอนโทรลคือระยะห่างระหว่างเครื่องรับและเครื่องส่ง

4.2.1 การทดลองเครื่องรับและเครื่องส่ง

4.2.1.1 ลำดับขั้นการทดลอง

1. ประกอบเครื่องภาคส่งรีโมทและเครื่องรับ
2. จ่ายไฟเลี้ยงให้กับวงจรทั้งสอง
3. สังเกตการณ์ทำงานของวงจรและทำการบันทึกผลการทดลอง

4.2.1.2 ผลการทดลอง

1. ในบริเวณที่โล่งสามารถรับส่งเป็นระยะทาง 30 เมตร
2. ในบริเวณจุดอับสัญญาณหรือสิ่งกีดขวางรับได้เป็นระยะทาง 15 เมตร

4.3 การเคลื่อนที่ของเรือ

4.3.1 การขับเคลื่อนไปข้างหน้า

การทำงานจะกดรีโมทควบคุมปุ่มเดินหน้าคือ ปุ่ม F1 และ F2 โดยกดค้างไว้ซึ่งจะทำให้วาล์วกันน้ำที่เป็นตัวควบคุมทั้ง 2 ตัวเปิดออกทำให้เรือสามารถเคลื่อนที่ไปข้างหน้าได้ หลังจากนั้นเมื่อเรือดน้ำสำหรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเกษตรเคลื่อนที่ไปได้ตามที่ต้องการแล้วเมื่อเราต้องการหยุด ก็หยุดกดปุ่มเดินหน้าเรือก็จะหยุดถ้าต้องการให้เคลื่อนที่ก็จะทำแบบนี้ไปเรื่อยๆทุกครั้งที่ต้องการให้เรือร่อนน้ำเคลื่อนที่ไปข้างหน้า

4.3.1.1 ลำดับขั้นการทดลอง

1. ทำการ Start เครื่องที่เรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรกดปุ่มเดินหน้าจากรีโมท
2. กดปุ่ม B1 และ B2 ที่รีโมทค้างไว้
3. สังเกตการณ์เคลื่อนที่ของเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรและทำการบันทึกผลการทดลอง

4.3.1.2 ผลการทดลอง

ตารางที่ 4.1 ระยะทางที่เรือขับเคลื่อนไปข้างหน้าขณะเวลาต่างๆ

เวลา (วินาที)	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
ระยะทาง (เมตร)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

4.3.2 การขับเคลื่อนถอยหลัง

การทำงานจะกดรีโมทควบคุมปุ่มถอยหลังโดยกดปุ่ม 1 และ 2 ค้างไว้ซึ่งจะทำให้วาล์วกันน้ำที่เป็นตัวควบคุมทั้ง 2 ตัวเปิดออกทำให้เรือสามารถเคลื่อนที่ไปถอยหลังได้ หลังจากนั้นเมื่อเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรเคลื่อนที่ไปได้ตามที่ต้องการแล้วเมื่อเราต้องการหยุด ก็หยุดกดปุ่มถอยหลังเรือก็จะหยุด ถ้าต้องการให้เคลื่อนที่ถอยหลังก็จะทำแบบนี้ไปเรื่อยๆทุกครั้งที่ต้องการให้เรือร่อนน้ำเคลื่อนที่ถอยหลัง

4.3.2.1 ลำดับการทดลอง

1. ทำการ Start เครื่องที่เรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตร
2. กดปุ่ม F1 และ F2 ที่รีโมทค้างไว้
3. สังเกตการณ์เคลื่อนที่ของเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตร และทำการบันทึกผลการทดลอง

4.3.2.2 ผลการทดลอง

ตารางที่ 4.2 ระยะทางที่เรือขับเคลื่อนไปข้างหลังขณะเวลาต่างๆ

เวลา (วินาที)	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
ระยะทาง (เมตร)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3 การเลี้ยวซ้าย

สำหรับการเลี้ยวซ้ายนั้นการทำงานจะกดรีโมทควบคุมปุ่มเลี้ยวซ้าย ถ้าต้องการเลี้ยวซ้ายขณะเคลื่อนที่ไปข้างหน้าให้กดปุ่ม B2 ค้างไว้ซึ่งจะทำให้วาล์วกันน้ำทางฝั่งขวาด้านหลังของเรือเปิดออกทำให้เรือสามารถเคลื่อนที่เลี้ยวซ้ายขณะเดินหน้าได้ ถ้าต้องการเลี้ยวซ้ายขณะเคลื่อนที่ถอยหลังให้กดปุ่ม F2 ค้างไว้ซึ่งจะทำให้วาล์วกันน้ำฝั่งขวาด้านหน้าของเรือเปิดออกทำให้เรือเคลื่อนที่เลี้ยวซ้ายขณะถอยหลังได้ หลังจากนั้นเมื่อเรือเคลื่อนที่เลี้ยวซ้ายไปได้ตามที่ต้องการแล้วเมื่อเราต้องการหยุด ก็หยุดกดปุ่มเลี้ยวซ้ายเรือก็จะหยุด ถ้าต้องการให้เคลื่อนที่เลี้ยวซ้ายก็จะทำแบบนี้ไปเรื่อยๆทุกครั้งที่ต้องการให้เรือร่อนน้ำเคลื่อนที่เลี้ยวซ้าย

4.3.3.1 ลำดับการทดลอง

1. ทำการ Start เครื่องที่เรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตร
2. กดปุ่มเลี้ยวซ้าย คือ F2 และ B2 จากรีโมท
3. สังเกตการณ์เคลื่อนที่ของเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรและทำการบันทึกผลการทดลอง

4.3.3.2 ผลการทดลอง

1. ในการเคลื่อนที่เลี้ยวซ้ายของเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตร ใช้เวลา 15 วินาที

4.3.4 การเลี้ยวขวา

สำหรับการเลี้ยวขวานั้นการทำงานจะกดรีโมทควบคุมปุ่มเลี้ยวขวา ถ้าต้องการเลี้ยวขวาขณะเคลื่อนที่ไปข้างหน้าให้กดปุ่ม B1 ค้างไว้ซึ่งจะทำให้วาล์วกันน้ำทางฝั่งซ้ายด้านหลังของเรือเปิดออกทำให้เรือสามารถเคลื่อนที่เลี้ยวขวาขณะเดินหน้าได้ ถ้าต้องการเลี้ยวขวาขณะเคลื่อนที่ถอยหลังให้กดปุ่ม F1 ค้างไว้ซึ่งจะทำให้วาล์วกันน้ำฝั่งซ้ายด้านหน้าของเรือเปิดออกทำให้เรือเคลื่อนที่เลี้ยวขวาขณะถอยหลังได้ หลังจากนั้นเมื่อเรือเคลื่อนที่เลี้ยวขวาไปได้ตามที่ต้องการแล้วเมื่อเราต้องการหยุด ก็หยุดกดปุ่มเลี้ยวขวาเรือก็จะหยุด ถ้าต้องการให้เคลื่อนที่เลี้ยวขวาก็จะทำแบบนี้ไปเรื่อยๆทุกครั้งที่ต้องการให้เรือร่อนน้ำเคลื่อนที่เลี้ยวขวา

4.3.4.1 ลำดับการทดลอง

1. ทำการ Start เครื่องที่เรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตร
2. กดปุ่มเลี้ยวขวาคือ F1 และ B1 จากรีโมท
3. สังเกตการณ์เคลื่อนที่ของเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรและทำการบันทึกผลการทดลอง

4.3.4.2 ผลการทดลอง

1. ในการเคลื่อนที่เลี้ยวขวาของเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตร ใช้เวลา 15 วินาที

4.4 การร่อนน้ำของเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตร

สำหรับการทดลองร่อนน้ำของเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรนั้น การทำงานจะทำการ Start เครื่องยนต์ขนาดเล็กเพื่อเป็นตัวสูบน้ำเมื่อเครื่องยนต์ทำงานประมาณ 1-2 นาที เรือจะสามารถร่อนน้ำได้ทั้ง 2 ด้านของเรือจะมีวาล์วเปิด/ปิดสำหรับเลือกใช้ถ้าต้องการร่อนน้ำเพียงฝั่งเดียว โดยความแรงของน้ำจะขึ้นอยู่กับความแรงของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องยนต์จะสามารถปรับความแรงของเครื่องยนต์ได้ โดยหัวฉีดทั้ง 3 ระดับ จะมียังค่าในการฉีดน้ำต่างกัน และ ลักษณะการกระจายของน้ำก็แตกต่างกันด้วย

4.4.1 การทดลองรดน้ำของเรือ

4.4.1.1 ลำดับการทดลอง

1. ทำการ Start เครื่องยนต์ขนาดเล็ก
2. เปิดวาล์วทั้ง 2 ตัวที่ด้านข้างของเรือ
3. ปรับระดับความแรงของน้ำตามต้องการ
4. สังเกตความแรงและลักษณะการกระจายของน้ำ

4.4.1.2 ผลการทดลอง

เมื่อเรือเริ่มรดน้ำโดยปรับความแรงของเครื่องยนต์ไว้ต่ำๆ น้ำจะออกจากหัวฉีดทั้ง 3 เพียงเล็กน้อยเท่านั้น เมื่อปรับความแรงของเครื่องยนต์มากขึ้นโดยปรับไว้ที่ระดับกลาง น้ำจะออกจากหัวฉีดทั้ง 3 มากขึ้น เมื่อปรับความแรงของเครื่องยนต์ไว้ที่ระดับสูงสุด น้ำจะออกจากหัวฉีดทั้ง 3 แรงมาก

4.4.1.2.1 ผลการทดลองของหัวฉีดแบบกระจาย

ตารางที่ 4.3 ลักษณะของน้ำที่ออกจากหัวฉีดแบบกระจายโดยปรับระดับความแรงของเครื่องยนต์

ระดับความแรงของเครื่องยนต์	ต่ำ	กลาง	สูง
ลักษณะของน้ำที่ออกจากหัวฉีด	ออกน้อย	ออกกระจายได้ระยะไกลประมาณ 1 เมตร	ออกกระจายได้ระยะไกลประมาณ 1.5 - 2 เมตร

4.4.1.2.2 ผลการทดลองของหัวฉีดแบบฝักบัว

ตารางที่ 4.4 ลักษณะของน้ำที่ออกจากหัวฉีดแบบฝักบัวโดยปรับระดับความแรงของเครื่องยนต์

ระดับความแรงของเครื่องยนต์	ต่ำ	กลาง	สูง
ลักษณะของน้ำที่ออกจากหัวฉีด	ออกน้อย	เป็นฝอยและกระจายได้ระยะไกลประมาณ 1.5 เมตร	เป็นฝอยและกระจายมากได้ระยะไกลประมาณ 2-3 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.1.2.3 ผลการทดลองของหัวฉีดแบบพ่นไกล

ตารางที่ 4.5 ลักษณะของน้ำที่ออกจากหัวฉีดแบบพ่นไกลโดยปรับระดับความแรงของเครื่องยนต์

ระดับความแรงของเครื่องยนต์	ต่ำ	กลาง	สูง
ลักษณะของน้ำที่ออกจากหัวฉีด	ออกน้อย	ออกพุ่งเป็น 2 สาย ได้ระยะประมาณ 2 เมตร	ออกพุ่งเป็น 2 สาย ได้ระยะไกลประมาณ 3 - 3.5 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป ปัญหา แนวทางแก้ไขและการพัฒนา

5.1 สรุป

การออกแบบและการสร้างเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตร มีลักษณะพอสรุปได้ดังนี้ คือ ส่วนที่เป็นโครงสร้างของเรือทำมาจากเหล็กชุบสีเหล็ยมจะใช้ใ้เส้ถ้งน้ำเพื่อใ้เป็นทุ่่นลอยน้ำตรงส่วนกลางของตัวเรือจะต่อเข้าด้วยกัน โดยแต่ละทุ่่นของเรือส่วนหัวและท้ายของเรือติดตั้งวาล์ว เพื่อใ้ควบคุมการเคลื่อนที่ของเรือใ้สามารถเดินหน้า ถอยหลัง เลี้ยวซ้าย เลี้ยวขวา ส่วนหัวของเรือใ้ทำการวางแบตเตอรี่ ขนาด 12 โวลต์ กระแส 4.5 แอมป์ จำนวนข้างละ 1 ลูก เพื่อใ้เป็นการถ่วงน้ำหนักของตัวเรือและยังใ้เป็นแหล่งจ่ายใ้กับวาล์วน้ำด้วย โดยบนตัวเรือทำการติดตั้งเครื่องยนต์ปั้มน้ำ เพื่อใ้ใช้ในการสูบน้ำและส่งไปตามท่อ ซึ่งต่ออยู่กับหัวฉีดน้ำ หัวฉีดน้ำมีอยู่ด้วยกัน 3 ระดับแล้วแต่ความต้องการของผู้ใ้ใช้ วาล์วควบคุมทั้งหมดจะถูกสั่งการโดยรีโมทคอนโทรล เรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรมีขนาดกว้าง 97 ซม.ความยาว 91.5 ซม. ความสูง 24 ซม. มีน้ำหนักรวมทั้งสิ้น 25 กก. มีระยะการควบคุม 30 เมตร

จากการทดลองการทำงานของเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตร สามารถฉีดน้ำได้ในระยะต่างๆกันแล้วแต่ลักษณะของหัวฉีดแบบต่างๆ สามารถเปลี่ยนระดับการกระจายของน้ำได้ 3 ระดับ สามารถเคลื่อนที่เดินหน้า ถอยหลัง เลี้ยวซ้ายเลี้ยวขวา โดยการควบคุมวาล์วซึ่งใ้เป็นอุปกรณ์ เปิด-ปิด การไหลของน้ำ โดยใ้รีโมทคอนโทรลเป็นตัวควบคุม

จุดที่ใ้ต้องการปรับปรุงแก้ไข คือ ระบบการขับเคลื่อนความเร็วของเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรที่ยังไม่สามารถปรับความใ้ได้ตามที่ใ้ต้องการ ขนาดของเรือมีขนาดใหญ่เกินไปและการปรับระดับความแรงของน้ำการเลือกใ้ใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ใ้จะนำมาประกอบเป็นเรือควรใ้ใช้วัสดุที่แข็งแรงและมีน้ำหนักเบา ราคาถูกใ้ในการนำมาสร้างเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรจะใ้ทำให้คล่องตัวและมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

5.2 ปัญหาและแนวทางแก้ไข

1. ความล่าช้าใ้ในการออกแบบตัวเรือส่งผลใ้เรือมีขนาดใหญ่และ น้ำหนักมากเกินไป

แนวทางแก้ไข แบ่งงานกันศึกษาเรื่องการสร้างเรือ วัสดุที่ใ้สร้างเรือ รวมทั้งการจัดวางอุปกรณ์ต่างๆ บนตัวเรือด้วย

2. ปัญหาความเร็วของเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรมีความเร็วคงที่ใ้ไม่สามารถปรับความเร็วได้

ตามที่ใ้ต้องการ

แนวทางแก้ไข ทำการลดขนาดท่อส่งจ่ายน้ำใ้มีขนาดเล็กกลงเพื่อใ้มีแรงดันมากขึ้น และใ้สวาล์ว

ชนิดพิเศษคือ Solenoid Valve ต่อร่วมกับวงจร จะใ้ทำให้เป็นวาล์ว ปรับระดับสามารถปรับความเร็วของเรือได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตใ้ให้นำไปใ้ประโยชน์ดานการค้า ไม่ว่ากรณีใ้ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามใ้ให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใ้ใช้

5.3 แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาเรือรตน้ำ สำหรับการเกษตรเพื่อให้มีความสามารถในการทำงานได้ดีขึ้น จำเป็นต้องพัฒนาส่วนต่างๆดังนี้

1. เนื่องจากถ้ำร่องสวนมีความยาวมากซึ่งรีโมทคอนโทรลสามารถส่งสัญญาณได้ 30 เมตร จึงควรมีการปรับปรุงรีโมทให้สามารถส่งรับสัญญาณให้ได้ไกลกว่าเดิม
2. เรือรตน้ำสำหรับการเกษตรไม่สามารถ START เครื่องยนต์ที่รีโมทคอนโทรลได้ จึงควรมีการเพิ่มเติมให้ START เครื่องยนต์ที่รีโมทคอนโทรลได้
3. หัวฉีดของเรือรตน้ำสำหรับการเกษตรมีองศาการฉีดน้ำที่คงที่ จึงควรที่จะทำให้หัวฉีดน้ำสามารถปรับองศาการฉีดน้ำได้โดยควบคุมด้วยรีโมทคอนโทรล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

พันธ์ศักดิ์ พุฒิมานิตพงศ์. 2538. **เครื่องรับวิทยุ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญธรรม.

วิเชียร ปิ่นกุลบุตร. 2537. **หนังสือชุดการออกแบบการต่อเรือ**. กรุงเทพฯ : เอ็มพันธ์.

สมศักดิ์ กীরติวุฒิสเรษฐ. 2537. **หลักการและการใช้งานเครื่องมือวัดอุตสาหกรรม**. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ ส. ส. ท.

อำพล ช่อตรง และชาญชัย ทองประสิทธิ์. 2545. **งานเครื่องยนต์เล็ก**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. 2543. **Rajamangala University of Technology ;**

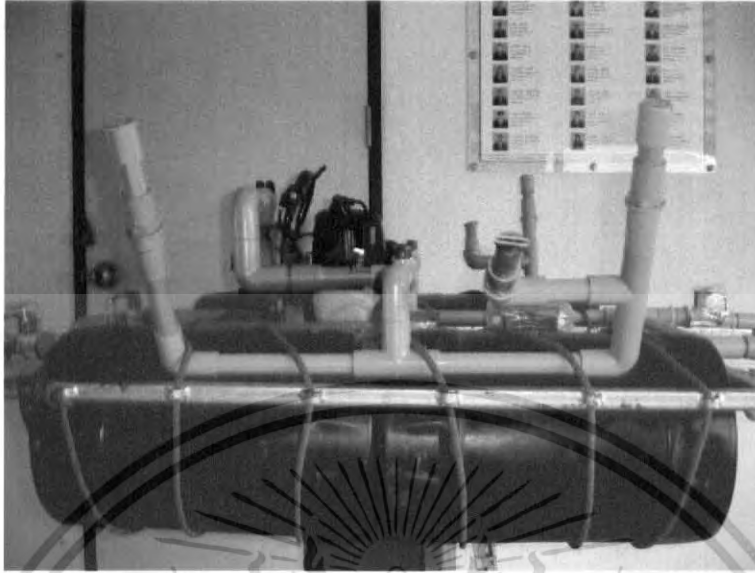
Prospectus 2000. [Online]. Available : [http : //www.rmutt.ac.th/Index.htm](http://www.rmutt.ac.th/Index.htm)-13k

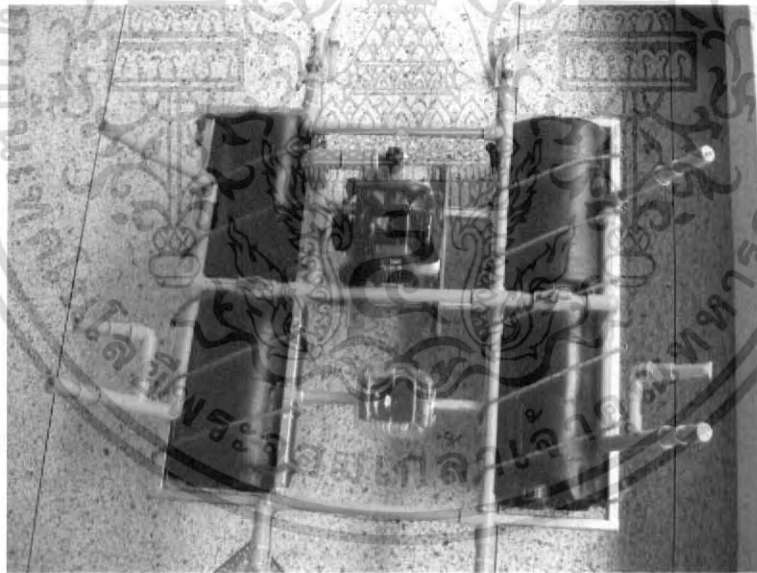
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

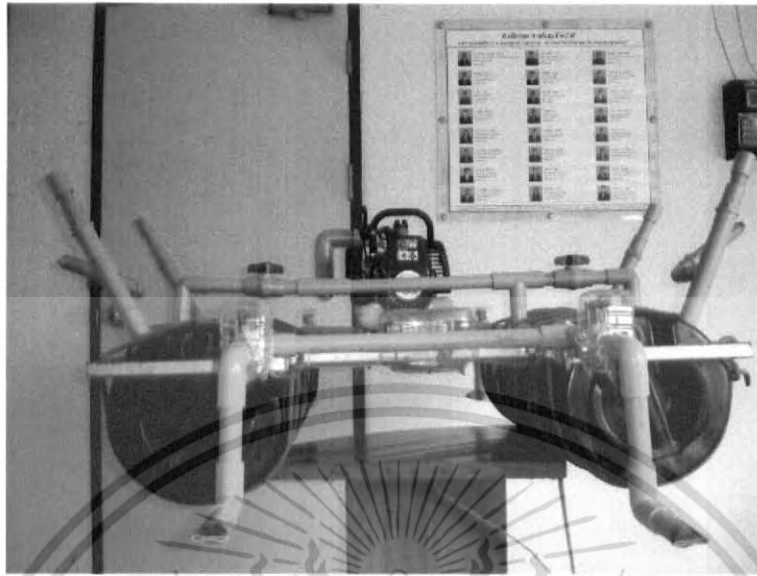

รูปที่ ก.1 ด้านข้างของเครื่องน้ำสำหรับการเกษตร

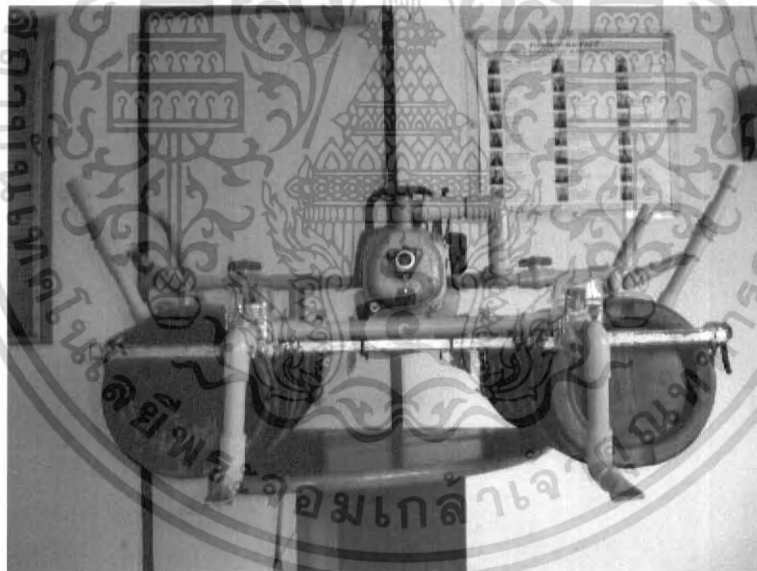

รูปที่ ก.2 ด้านบนของเครื่องน้ำสำหรับการเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

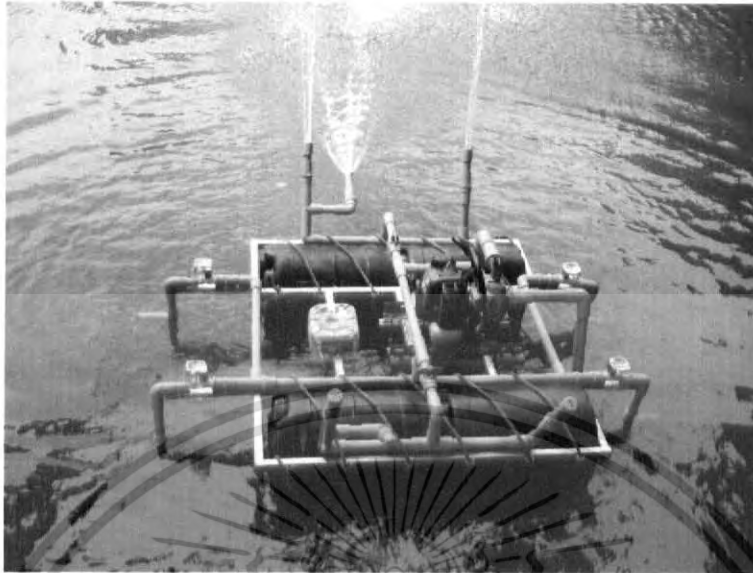

รูปที่ ก.3 ด้านหน้าของเรือดน้ำสำหรับการเกษตร

รูปที่ ก.4 ด้านหลังของเรือดน้ำสำหรับการเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ ก.5 เครื่องรดน้ำต้นเดียว

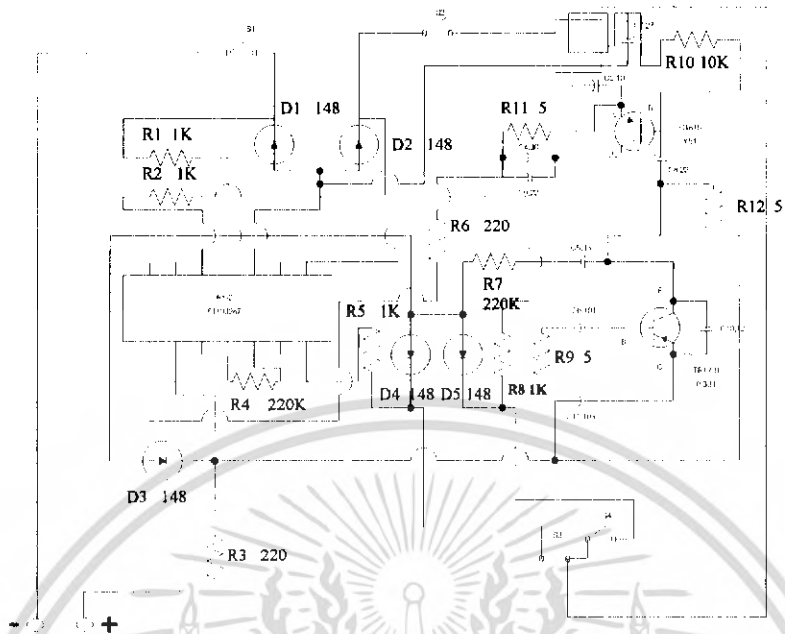
รูปที่ ก.6 การทดลองรดน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

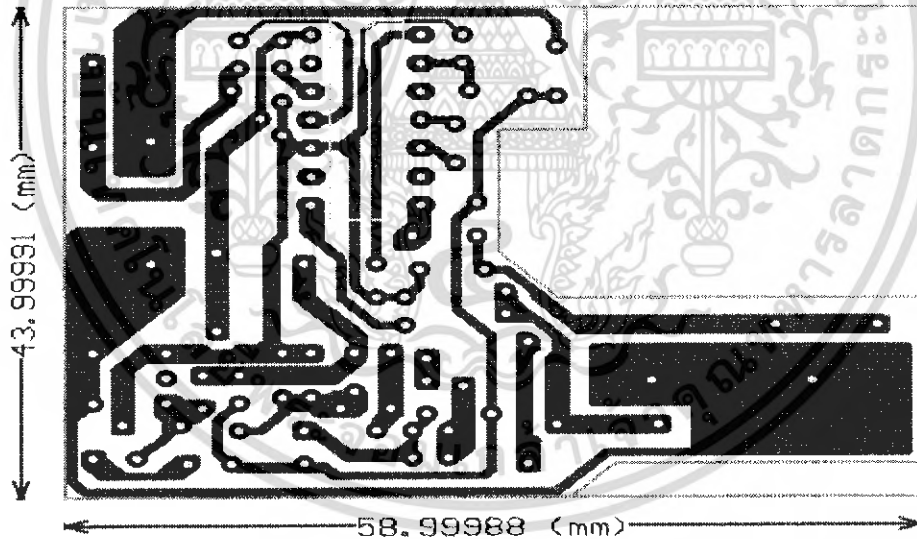

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ ข.3 วงจรภาคส่งของระบบควบคุม

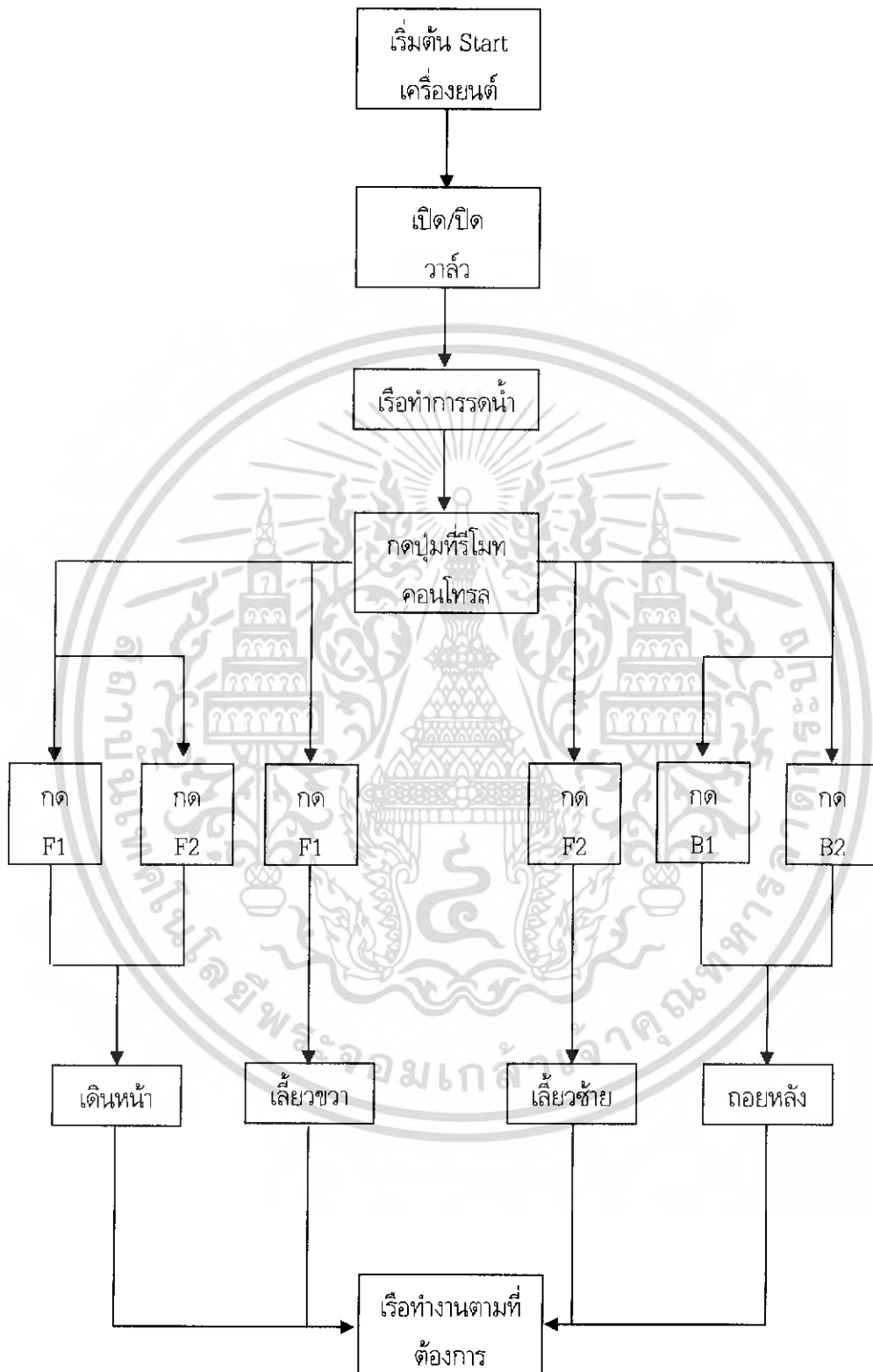

รูปที่ ข.4 แผงวงจรพิมพ์ภาคส่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ ค.1 แผนผังการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการอุปกรณ์

ตารางที่ ง.1 รายการอุปกรณ์ของวงจรมอดรับ

ชื่ออุปกรณ์	รายละเอียด	จำนวน
ตัวความต้านทาน		
R1 - R2	2.2 M Ω	2 ตัว
R3	1 M Ω	1 ตัว
R4 - R7	10 Ω	4 ตัว
R8 - R14	2.2 k Ω	7 ตัว
R15	220 k Ω	1 ตัว
R16	330 k Ω	1 ตัว
R17	8.2 k Ω	1 ตัว
R18	4.3 k Ω	1 ตัว
R19	180 Ω	1 ตัว
R20	580 Ω	1 ตัว
R21	3.3 Ω	1 ตัว
ตัวเก็บประจุ		
C1, C2	4.7 μ F 50 V	2 ตัว
C3, C4	100 μ F 10 V	2 ตัว
C5	0.039 μ F	1 ตัว
C6	0.22 μ F	1 ตัว
C7	120 μ F	1 ตัว
C8, C9, C10, C11	0.1 μ F	4 ตัว
C12, C13	10 μ F	2 ตัว
C14	8 μ F	1 ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ง.1(ต่อ) รายการอุปกรณ์ของวงจรมาคับ

ชื่ออุปกรณ์	รายละเอียด	จำนวน
อุปกรณ์สารกึ่งตัวนำ		
T1, T2, T3	D 311	3 ตัว
T4	C 1815	1 ตัว
T5, T6, T7, T8, T9	C 1815	5 ตัว
T10, T11, T12, T13	8050 D	4 ตัว
T14	AT 015	1 ตัว
D1	1N4001	1 ตัว
SI1	3 V	1 ตัว
อุปกรณ์อื่นๆ		
IC	SDR X2DDS	1 ตัว
L	1 mH	1 ตัว
K1, K2, K3, K4	Relay 3V	4 ตัว
K5, K6, K7, K8	Relay 12V	4 ตัว

ตารางที่ ง.2 รายการอุปกรณ์ของวงจรมาคส่ง

ชื่ออุปกรณ์	รายละเอียด	จำนวน
ตัวความต้านทาน		
R1 - R2	68 k Ω	2 ตัว
R3	22 k Ω	1 ตัว
R4	2.2 k Ω	1 ตัว
R5	100 Ω	1 ตัว
R6 - R7	1 Ω	2 ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ง.2(ต่อ) รายการอุปกรณ์ของวงจรมาคส่ง

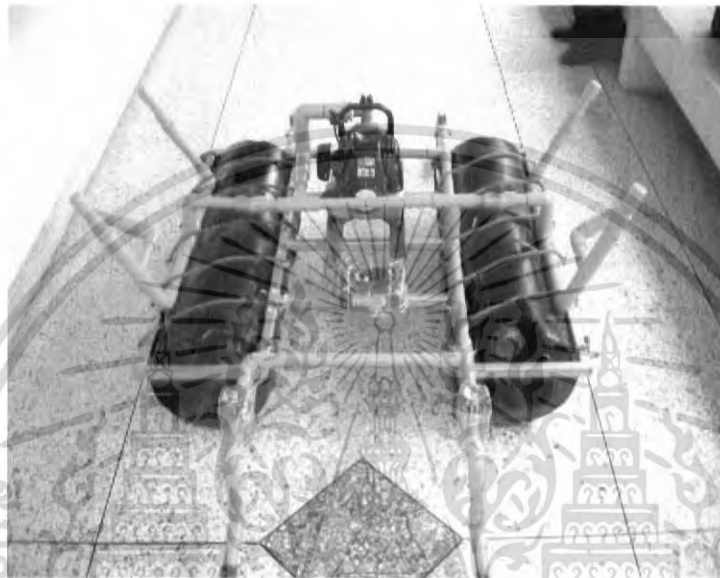
ชื่ออุปกรณ์	รายละเอียด	จำนวน
ตัวเก็บประจุ		
C1, C2, C3	33 pF	3 ตัว
C4, C5, C6	30 pF	3 ตัว
C7, C8	5 pF	2 ตัว
อุปกรณ์สารกึ่งตัวนำ		
T1	C 1815 CR5E	1 ตัว
T2	C1815	1 ตัว
LED	1N4148	1 ตัว
อุปกรณ์อื่นๆ		
IC	SCTX 285	1 ตัว
L	1mH	1 ตัว
CRYSTAL	46.89 MHz	1 ตัว
SWITCH	Push Button	4 ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คู่มือการใช้งาน เรือดน้ำสำหรับการเกษตร

รูปที่ จ.1 เรือดน้ำสำหรับการเกษตร

1. หัวฉีดน้ำ

หัวฉีดน้ำใช้ท่อ PVC ขนาด $\frac{3}{4}$ นิ้ว ยาว 2 นิ้ว โดยส่วนท้ายต่อกับข้อต่อเกลียวนอกขนาด $\frac{3}{4}$ นิ้ว ส่วนปลายของท่อใส่หัวปิดท่อ PVC ขนาด $\frac{3}{4}$ นิ้ว ทำการเจาะรูตรงส่วนปลายของท่อ หัวฉีดจะมี 3 แบบคือ หัวฉีดแบบกระจาย หัวฉีดแบบฝักบัวและ หัวฉีดแบบพ่นไกล ซึ่งหัวฉีดทั้ง 3 แบบจะถูกติดตั้งอยู่ที่ด้านข้างของเรือดน้ำสำหรับการเกษตรทั้ง 2 ด้าน โดยหัวฉีดทั้ง 3 แบบนั้นจะมีองค์ประกอบในการฉีดน้ำแตกต่างกัน

2. เครื่องยนต์

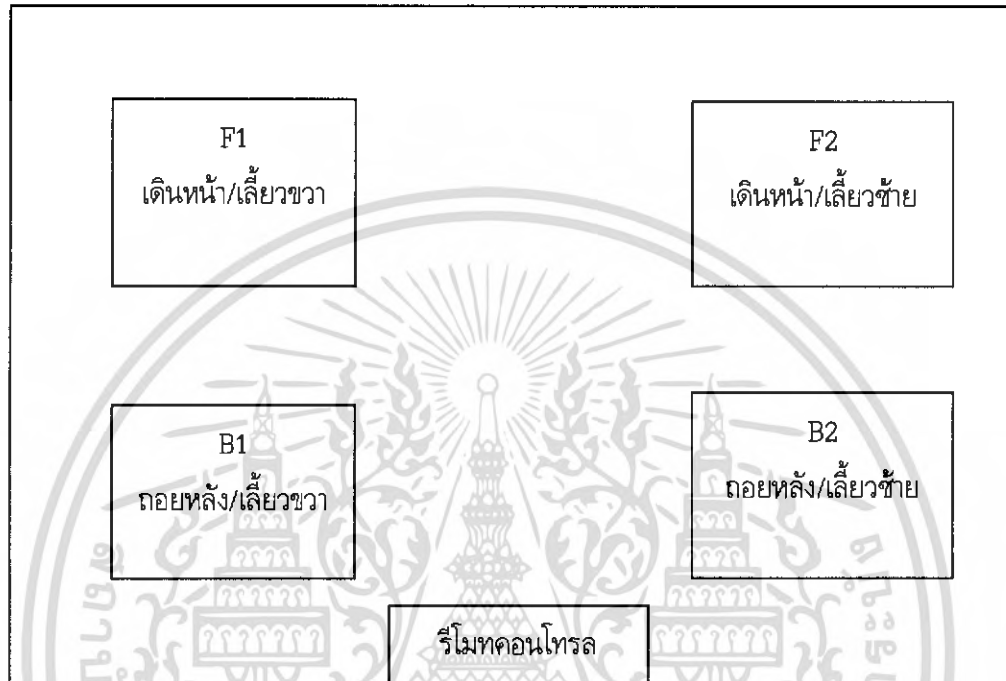
2.1 เครื่องยนต์

เครื่องยนต์ปั้มน้ำเป็นเครื่องยนต์เบนซินขนาด 45 cc ระบายความร้อนด้วยอากาศ มีคันเร่งในตัวสามารถปรับเครื่องยนต์ให้ทำงานคงที่ได้ ความจุถังน้ำมัน 1 ลิตร ท่อทางดูดมีขนาด 1 นิ้ว ท่อทางดันน้ำออกมีขนาด 1 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ระบบฉีดน้ำ

น้ำที่ถูกปั้มน้ำสูบน้ำขึ้นมาใช้ท่อ PVC ขนาด 1 นิ้ว ท่อทางด้านน้ำออกใช้ท่อ PVC ขนาด 1 นิ้ว จากนั้นทำการลดขนาดของท่อทางด้านน้ำออกเหลือ ขนาด $\frac{3}{4}$ นิ้ว เพื่อเป็นการเพิ่มแรงดันของน้ำ

รูปที่ จ.2 รีโมทคอนโทรล

3. ปุ่มกดควบคุมการใช้งานเรือดน้ำสำหรับการเกษตร

3.1 ปุ่มกด B1

เมื่อกดปุ่ม B1 จะทำให้วาล์วทางฝั่งซ้ายด้านหลังของเรือทำงานทำให้เรือเลียขวาในขณะที่เรือเคลื่อนที่เดินหน้า ถ้าต้องการให้เรือเคลื่อนที่เดินหน้าจะต้องกดปุ่ม B1 และ B2 ค้างไว้

3.2 ปุ่มกด B2

เมื่อกดปุ่ม B2 จะทำให้วาล์วทางฝั่งขวาด้านหลังของเรือทำงานทำให้เรือเลียซ้ายในขณะที่เรือเคลื่อนที่เดินหน้า ถ้าต้องการให้เรือเคลื่อนที่เดินหน้าจะต้องกดปุ่ม B1 และ B2 ค้างไว้

3.3 ปุ่มกด F1

เมื่อกดปุ่ม F1 จะทำให้วาล์วทางฝั่งซ้ายด้านหน้าของเรือทำงานทำให้เรือเลียขวาในขณะที่เรือเคลื่อนที่ถอยหลัง ถ้าต้องการให้เรือเคลื่อนที่ถอยหลังจะต้องกดปุ่ม F1 และ F2 ค้างไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 ปุ่มกด F2

เมื่อกดปุ่ม F2 จะทำให้วาล์วทางฝั่งขวาด้านหน้าของเรือทำงานทำให้เรือเลี้ยวซ้ายในขณะที่เรือเคลื่อนที่ถอยหลัง ถ้าต้องการให้เรือเคลื่อนที่ถอยหลังจะต้องกดปุ่ม F1 และ F2 ค้างไว้

4. ขั้นตอนการใช้งาน

4.1 การสตาร์ทเครื่องยนต์

การสตาร์ทเครื่องยนต์ต้องทำการเปิดวาล์วน้ำมันก่อน จากนั้นทำการดึงเชือกสตาร์ทเครื่องยนต์ปรับระดับคันเร่งเล็กน้อย เมื่อเครื่องยนต์ติดแล้วให้ทำการเร่งเครื่องยนต์เพิ่มขึ้นตามความต้องการ

4.2 การใช้งานปั้มน้ำและการเปลี่ยนหัวฉีดน้ำ

ก่อนใช้งานปั้มน้ำต้องทำการเติมน้ำลงในช่องเติมน้ำก่อน ในกรณีที่ยกเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรขึ้นมาจากน้ำ ในอีกกรณีที่เรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรแช่อยู่ในน้ำตลอด การใช้งานในครั้งต่อไปสามารถใช้งานได้ทันทีเนื่องจากมีน้ำอยู่ในระบบแล้ว การเปลี่ยนหัวฉีดน้ำสามารถเปลี่ยนได้ในขณะที่กำลังใช้งานหรือเปลี่ยนหัวฉีดก่อนการใช้งานเรือก็ได้

4.3 การควบคุมการทำงาน

เมื่อทำการสตาร์ทเครื่องยนต์แล้วเรือร่อนน้ำสำหรับการเกษตรพร้อมใช้งาน การควบคุมทำได้โดยกดที่รีโมทคอนโทรลตามฟังก์ชันการทำงาน

ประวัติผู้แต่ง

ชื่อ-สกุล	นายภมร เหลืออรุณ
วัน เดือน ปีเกิด	17 เมษายน พ.ศ. 2528
ภูมิลำเนา	690 หมู่ 3 ตำบลหนองซาก อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี 20170
ประวัติการศึกษา	
ประถมศึกษา	โรงเรียนวัดเนินตรุนวิทย์ จังหวัดชลบุรี
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนบ้านบึงอุตสาหกรรมนุเคราะห์ จังหวัดชลบุรี
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี จังหวัดชลบุรี
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี จังหวัดชลบุรี
ปริญญาตรี	สาขาวิชา เทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คติพจน์	คบคนพาลพาไปหาผิด คบบัณฑิตพาไปหาผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้แต่ง

ชื่อ-สกุล	นายฉัฐพล น้อยมหาไวย
วัน เดือน ปีเกิด	6 พฤษภาคม พ.ศ. 2528
ภูมิลำเนา	38/55 หมู่ 8 ตำบลธงชัย อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000
ประวัติการศึกษา	
ประถมศึกษา	โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จังหวัดเพชรบุรี
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนบ้านหนองชุมพล จังหวัดเพชรบุรี
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
ปริญญาตรี	สาขาวิชา เทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คติพจน์	ทำวันนี้ ให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้แต่ง

ชื่อ-สกุล	นายไพฑูรย์ หมิ่นจำเจริญ
วัน เดือน ปีเกิด	2 กรกฎาคม พ.ศ. 2526
ภูมิลำเนา	12 หมู่ 2 ตำบลบางโฉดม อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรี 18130
ประวัติการศึกษา	
ประถมศึกษา	โรงเรียนมัธยมอนุกูลวิทยา จังหวัดสระบุรี
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนบ้านหม้อพัฒนาอนุกูล จังหวัดสระบุรี
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	วิทยาลัยเทคนิคคลองปบุรี จังหวัดลพบุรี
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	วิทยาลัยเทคนิคคลองปบุรี จังหวัดลพบุรี
ปริญญาตรี	สาขาวิชา เทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม ภาควิชาวิศวกรรมศาสตร์วิศวกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ทุนการศึกษา	ทุนเรียนดี
คติพจน์	สายน้ำไม่ไหลย้อนกลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้